

EZECHIEL

deel 5

Gods oordeel over Israël, valse profetie en persoonlijke verantwoordelijkheid.

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/ezechiël/deel-5

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	Overzicht van de eerste helft van Ezechiël	3 min	5
2	Het oordeel over de bergen en offerhoogten	4 min	6
3	Het overblijfsel en Gods waarschuwingen	3 min	8
4	Geen veilige plaats voor het oordeel	3 min	10
5	Het einde komt over het land Israël	4 min	12
6	Rouw, machteloze rijkdom en verwoesting	5 min	14
7	Gods leiding wordt het volk ontnomen	3 min	18
8	Valse profeten beloven vrede	3 min	19
9	Naar de mond praten voor een vast inkomen	4 min	21
10	Profeteren vanuit de eigen geest	4 min	23
11	De profeten laten de bressen open	3 min	25
12	Waarzeggerij en onbijbelse praktijken	3 min	27
13	Valse vrede als een ondeugdelijke muur	5 min	28
14	De gemeente bouwen met duurzaam onderwijs	6 min	31

15	Valse profetessen en innerlijke genezing	4 min	35
16	Vergeving, bevrijding en verantwoordelijkheid	5 min	37
17	Afgoden in het hart van de oudsten	2 min	39
18	Noach, Daniël en Job redden alleen zichzelf	5 min	41
19	De vier zware oordelen over Jeruzalem	4 min	44
20	Het overblijfsel toont Gods rechtvaardigheid	2 min	46
21	Zure druiven en de schuld van de vaders	3 min	48
22	Drie generaties, ieder met eigen keuzes	5 min	50
23	Gevolgen van ouderlijke zonden en eigen schuld	4 min	54
24	Bekering en afval veranderen het oordeel	4 min	56
25	Israëls verwijt dat God onrechtvaardig is	2 min	59
26	God wil bekering en leven	2 min	60
27	Israëls opstand en Gods heilige Naam	7 min	61
28	Herstel en offers op Gods heilige berg	2 min	66
29	Het aangekondigde vuur in de Negev	2 min	68

30	Het zwaard komt: een tijd voor ernst	3 min	69
31	De kroon van Zedekia naar de Messias	4 min	71
32	Gods aanklacht tegen Jeruzalems misdaden	4 min	73
33	Schuldige leiders en niemand in de bres	4 min	76
	Om verder te lezen		78

1

Overzicht van de eerste helft van Ezechiël

Elke lezing die we tot nu toe hebben gehad, was min of meer thematisch. Eerst bespraken we het openingsvisioen en de roeping van de profeet, in hoofdstuk 1 tot en met 3. Daarna spraken we over de uitgebeelde gelijkenissen van de profeet Ezechiël. Daarbij behandelden we een aantal hoofdstukken, waaronder gedeelten van hoofdstuk 24 en 37, en ook enkele eerdere hoofdstukken.

Vervolgens spraken we over zijn tweede visioen, over de gruwelen van Jeruzalem en het vertrek van de heerlijkheid van de Heere. Dat stond in hoofdstuk 8 tot en met 11. In onze vierde lezing behandelden we de uitgesproken gelijkenissen van Ezechiël. We zagen dat het er zes waren, die gemakkelijk in drie groepen van twee konden worden ingedeeld, drie paren.

Bij het behandelen van de uitgebeelde en uitgesproken gelijkenissen van de profeet zijn we van het ene hoofdstuk naar het andere gesprongen. Soms sloegen we stukken tekst over om bij de volgende gelijkenis van dezelfde soort uit te komen als waarover we het hadden. Daardoor zijn verschillende hoofdstukken onbehandeld gebleven. We zijn nu aan het einde van de eerste helft van onze studie van Ezechiël. Dit is de laatste lezing van de eerste helft. De eerste helft van het boek bestaat uit 24 hoofdstukken. Daarom willen we alles tussen hoofdstuk 1 en 24 behandelen waar we nog niet aan toegekomen zijn. Daarmee zullen we al het materiaal tot halverwege het boek hebben behandeld.

Dit is ook een betekenisvol geheel binnen het boek. De eerste 24 hoofdstukken zijn allemaal uitgesproken in de eerste zes jaar van zijn bediening, allemaal vóór de val van Jeruzalem. Alles na hoofdstuk 24 is na de val van Jeruzalem geprofeteerd. Het is dus een natuurlijke scheiding in het boek, en we willen behandelen wat er nog over is.

De hoofdstukken die we nog niet hebben behandeld, zijn hoofdstuk 6 en 7. Dat zijn uiteraard twee opeenvolgende hoofdstukken. Daarna springen we naar hoofdstuk 13 en 14, die we nog niet hebben behandeld. Vervolgens springen we weer verder naar hoofdstuk 18, en daarna naar hoofdstuk 20 tot en met 22. Dat zijn hoofdstuk 20, 21 en

22. Alles bij elkaar acht hoofdstukken. Dat zijn heel wat hoofdstukken om te behandelen. Maar we zullen ze niet allemaal vers voor vers doornemen. Dat zal niet nodig zijn. Wat ik van plan ben, is enigszins op elk hoofdstuk in te gaan en naar voren te halen wat er in elk van deze hoofdstukken uniek is of als opmerkelijk naar voren komt. We zullen de hoofdgedachte van elk hoofdstuk bespreken. Dan zullen we al dit materiaal hebben behandeld.

2

Het oordeel over de bergen en offerhoogten

Hoofdstuk 6 is niet een van de langere hoofdstukken die we zullen behandelen. Het telt maar 14 verzen. Het is een profetie die tot de bergen van Israël wordt uitgesproken. Hij zegt in vers 1 en 2:

Het woord van de HEERE kwam tot mij: Mensenkind, richt uw blik op de bergen van Israël, en profeteer ertegen.

EZECHIEL 6:1-2

Waarom zou er tegen de bergen van Israël worden geprofeteerd? Waarom zouden de bergen worden genoemd? Bergen zouden op twee manieren betekenis kunnen hebben. In de eerste plaats bieden bergen een natuurlijke verdediging tegen een invasie. In die tijd, voordat er vliegtuigen in de oorlog werden gebruikt, behoorden bergen tot de beste verdedigingsmiddelen tegen een invasie die een volk kon hebben. De bergen zouden dus kunnen verwijzen naar de verdedigingsmiddelen van Israël. Natuurlijk is dit een profetie van verwoesting. Als we deze bergen als de verdedigingsmiddelen moeten opvatten, zegt de profetie dat ze waardeloos zullen zijn als verdediging. Ze zullen niets utruchten, want er zal geen verdediging zijn tegen het komende oordeel van God.

Een andere betekenis van de bergen van Israël zou kunnen liggen in het feit dat er op de heuvels en de hoogten van de bergen heiligdommen waren gebouwd voor Kanaänitische goden en godinnen. Dit was een van de redenen voor de verwoesting. Het oordeel kwam over het volk omdat er op elke berg en heuvel van die

heiligdommen in boomgaarden waren gebouwd, waar de afgoden werden aanbeden. Dit is Gods grootste probleem met het volk: ze hebben Hem verlaten om afgoden te aanbidden. Daarom worden de bergen symbolisch aangewezen als degenen die het oordeel ondergaan.

Hij zegt verder in vers 3 dat hij tegen deze bergen moet zeggen:

Zeg: Bergen van Israël, luister naar het woord van de Heere HEERE! Zo zegt de Heere HEERE tegen de bergen en tegen de heuvels, tegen de waterstromen en tegen de dalen: Zie, Ik ga het zwaard over u brengen en zal uw offerhoogten vernielen.

EZECHIËL 6:3

Die hoogten zijn natuurlijk de heiligdommen.

Uw altaren zullen verwoest worden en uw wierookaltaren in stukken gebroken. Ik zal uw dodelijk gewonden doen vallen vóór uw stinkgoden. Ik zal de dode lichamen van de Israëlieten vóór hun stinkgoden leggen en Ik zal uw beenderen rondom uw altaren verstrooien. In al uw woongebieden zullen de steden verwoest worden en de offerhoogten een wildernis worden, zodat uw altaren verwoest en verlaten zijn, uw stinkgoden in stukken gebroken en weggedaan worden, uw wierookaltaren stukgebroken worden en uw werken verdelgd. In uw midden zullen de gesneuvelden liggen. Dan zult u weten dat Ik de HEERE ben.

EZECHIËL 6:4-7

Als ik me niet vergis, is dit de eerste keer dat deze uitdrukking voorkomt:

En jullie zullen weten dat Ik de Heer ben.

Ik heb eerder, in de inleiding op het boek, gezegd dat dit het hoofdthema van het boek is. Namelijk dat God zal laten zien dat Hij de soevereine Heere is, dat Hij de Koning is, dat alle mensen zich tegenover Hem moeten verantwoorden. En Hij zal dat heel aanschouwelijk laten zien in Zijn daden van oordeel, en later in het boek ook in Zijn daden van herstel. Zijn soevereiniteit zal gezien en gekend worden door degenen die ogen hebben om te zien en harten om te kennen.

De uitdrukking ‘zij zullen weten dat Ik de Heere ben’ of ‘jullie zullen weten dat Ik de Heere ben’ komt 29 keer voor in de eerste 24 hoofdstukken. Dit is volgens mij de eerste keer dat die voorkomt. In het hele boek Ezechiël komt die meer dan 70 keer voor.

3

Het overblijfsel en Gods waarschuwingen

Maar Ik zal er onder u laten overblijven, omdat er onder u zullen zijn die aan het zwaard ontkomen onder de heidenvolken, wanneer u over de landen verstrooid wordt.

EZECHIËL 6:8

Hier hebben we opnieuw een lichtpunt in een donker hoofdstuk.

Dan zullen diegenen van u die ontkomen, aan Mij denken onder de heidenvolken waar zij gevangengenomen zijn, omdat Ik gebroken ben door hun hart, dat hoererij bedrijft, dat van Mij afgeweken is, en door hun ogen, die in hoererij achter hun stinkgoden aan gaan. Dan zullen zij van zichzelf walgen om de slechte daden die zij door al hun gruweldaden gedaan hebben. Dan zullen zij weten dat Ik de HEERE ben. Ik heb niet zonder reden gesproken dat Ik hun dit kwaad zou aandoen.

EZECHIËL 6:9-10

Dat zegt Hij alleen al in dit hoofdstuk vier keer.

Wanneer Hij zegt:

‘Ik heb het niet voor niets gezegd’, bedoelt Hij: het was geen loos dreigement.

[Vertalersnoot: Gregg licht hier de Engelse formulering ‘not said in vain’ toe. De hierboven aangehaalde Nederlandse vertaling heeft ‘niet zonder reden’.] God was niet zoals sommige ouders die telkens tegen hun kind zeggen: ‘Als je dat nog eens doet, geef ik je een pak slaag’, maar het nooit doen. De kinderen leren natuurlijk dat als de ouder steeds zegt dat hij hen zal straffen en het nooit doet, ze die dreigementen na verloop van tijd kunnen negeren.

God had Israël door de profeten vaak gewaarschuwd dat Hij een oordeel zou zenden. Maar het was niet zo snel gekomen als de mensen misschien dachten dat Hij bedoelde. Daarom dachten ze dat Hij tevergeefs had gezegd dat Hij een oordeel over hen zou brengen, dat het een loos dreigement was. Maar Hij zegt: ‘Nee, het is geen loos dreigement. En wanneer Ik dit oordeel over jullie heb gebracht, zullen jullie weten dat Ik het niet tevergeefs heb gezegd.’

De verwijzing naar het overblijfsel hier doet natuurlijk denken aan veel gedeelten uit de profeten. Jesaja werkt het begrip overblijfsel verder uit dan de meeste profeten. En we herinneren ons dat het overblijfsel hier, bij een natuurlijke uitleg van deze profetie, betrekking heeft op de Joden in Babylon die zich als gevolg van deze tuchting van hun afgoderij afkeren. Zij worden aan het einde van de 70 jaar ballingschap teruggebracht naar Jeruzalem. Ze komen met Zerubbabel mee en helpen het verwoeste Jeruzalem te herbouwen. Ze hebben een nieuw hart, ze hebben een nieuwe geest, ze hebben een nieuwe houding tegenover God en ze lopen niet langer achter afgoden aan.

Het overblijfsel kan in natuurlijke zin natuurlijk naar die mensen verwijzen. Maar we weten ook dat het begrip overblijfsel ook een technische term was voor degenen die onder het nieuwe verbond komen en Zijn Geest ontvangen onder de leiding van de nieuwe David, de nieuwe Messias, Die Jezus Christus was. En dus is hiermee ook een secundaire vervulling bedoeld, zo niet een primaire, in de komst van de Messias en in dat overblijfsel van trouwe Joden die bij Zijn komst tot Christus komen en dat nieuwe verbond met Hem aangaan.

4

Geen veilige plaats voor het oordeel

Vers 11:

Zo zegt de Heere HEERE: Sla uzelf in uw hand, stamp met uw voet en zeg ‘ach’ over alle gruwelijke slechte daden van het huis van Israël, want zij zullen door het zwaard, door de honger en door de pest vallen. Wie ver weg is, zal door de pest sterven, wie dichtbij is, zal door het zwaard vallen en wie overgebleven en gespaard is, zal door de honger sterven. Zo zal Ik Mijn grimmigheid tegen hen ten uitvoer brengen.

EZECHIËL 6:11-12

Dus of je nu dichtbij of ver van Jeruzalem bent, als je bij dit gruwelijke stelsel hoort, zul je je straf niet ontlopen. Als je in de stad bent en niet buiten de stadsmuren wordt gedood, zul je binnen door de hongersnood sterven. Als je buiten de muren met de legers tegen de Babyloniërs vecht, zul je door het zwaard sterven. En als je toevallig bij degenen hoort die uit de wijde omgeving zijn ontkomen en hebben gedacht dat ze ergens anders veiligheid hadden gevonden, dan zal de pest je daar toch vinden.

Dat betekent niet noodzakelijk dat iedere afzonderlijke Jood op een van deze manieren gedood zal worden. Het betekent eenvoudig dat er nergens veiligheid is en dat velen door deze oorzaken zouden sterven, ongeacht of ze ten tijde van het oordeel over de stad dichtbij of ver weg waren.

Vers 13:

Dan zult u weten dat Ik de HEERE ben, als hun gesneuvelden te midden van hun stinkgoden rondom hun altaren liggen, op elke hoge heuvel, op alle bergtoppen, onder elke bladerrijke boom en onder elke dichtbebladerde eik, op de plaats waar zij voor al hun stinkgoden een aangename geur hebben bereid. Zo zal Ik Mijn hand tegen hen uitstrekken, en Ik zal van het land een woestenij maken, ja, woester dan de woestijn van Dibla, in al hun woongebieden. Dan zullen zij weten dat Ik de HEERE ben.

EZECHIËL 6:13-14

Dus Hij zegt dat waar hun altaren staan, onder de groene bomen en onder elke eik, in de boomgaarden waar ze afgoden aanbidden, waar de afgoden nu staan, uiteindelijk op al die plaatsen dode lichamen zullen liggen. De lichamen van degenen die door het oordeel van God zijn gedood. Omdat de profetie begon als een profetie tegen het land, tegen de bergen, komt het er natuurlijk op neer dat Hij in vers 14 het land woest zal maken. Het land zelf lijdt onder de afwezigheid van zijn inwoners. In een ander opzicht had het land baat bij de afwezigheid van zijn inwoners. Want we weten dat er in 2 Kronieken wordt gezegd dat doordat de Joden voor 70 jaar naar Babylon gingen, het land Israël van zijn sabbatsjaren kon genieten, die ze daarvoor nooit in acht hadden genomen.

Bedenk dat het land elk zevende jaar braak moest blijven liggen om de voedingsstoffen in de bodem te laten herstellen. En ook om dat jaar apart te zetten als heilig voor de Heere, en erop te vertrouwen dat de Heere dat jaar op een niet-natuurlijke manier of op andere manieren dan door landbouw in hun onderhoud zou voorzien. De Joden hebben zich daar nooit aan gehouden. Toen ze voor zeventig jaar naar Babylon werden weggevoerd, kon het land daarom van zijn sabbat genieten. Maar in een ander opzicht ondergaat het land een oordeel, doordat het in die jaren geen vrucht draagt en geen inwoners heeft om het te bewerken of er te wonen.

5

Het einde komt over het land Israël

Dan hoofdstuk 7.

Het woord van de HEERE kwam tot mij: En u, mensenkind, zo zegt de Heere HEERE over het land van Israël: Het einde, het einde is gekomen over de vier hoeken van het land.

EZECHIËL 7:1-2

Opnieuw lijkt in deze twee hoofdstukken het land te worden aangesproken.

Nu is het einde er voor u, Ik zal Mijn toorn op u afsturen, u oordelen overeenkomstig uw wegen, en al uw gruweldaden zal Ik u vergelden. Ik zal u niet ontzien, Ik zal geen medelijden hebben, want Ik zal u uw wegen vergelden, en uw gruweldaden zullen in uw midden zijn. Dan zult u weten, dat Ik de HEERE ben.

EZECHIËL 7:3-4

Zo zegt de Heere HEERE: Onheil op onheil! Zie, het komt eraan. Een einde is gekomen, het einde is gekomen, het ontwaakt tegen u! Zie, het komt eraan. De ondergang is over u gekomen, inwoner van het land, de tijd is gekomen, de dag van verwarring is nabij, en geen vreugdekreet weerklinkt van de bergen. Nu zal Ik binnenkort Mijn grimmigheid over u uitstorten, Mijn toorn tegen u ten uitvoer brengen, Ik zal u oordelen overeenkomstig uw wegen, en u al uw gruweldaden zal ik u vergelden. Ik zal niets ontzien, en geen medelijden hebben, Ik zal u overeenkomstig uw wegen vergelden, en uw gruweldaden zullen in uw midden zijn. Dan zult u weten dat Ik, de HEERE, het ben Die slaat.

EZECHIËL 7:5-9

Zie, de dag! Zie, het komt eraan! De ondergang voltrekt zich, de staf geeft bloesem, de overmoed staat in bloei. Het geweld is opgerezen tot een staf van goddeloosheid, niets blijft er van hen over, niets van hun rumoer, niets van hun geraas en niets van hun praal. De tijd is gekomen, de dag is genaderd. Laat de koper niet blij zijn, en laat de verkoper geen rouw bedrijven, want een brandende toorn ligt op heel de menigte van het land. Ja, de verkoper zal naar het verkochte niet terugkeren, ook al zouden beiden nog in leven zijn, want het visioen over heel de menigte van het land zal niet herroepen worden, en vanwege zijn ongerechtigheid zal niemand zijn leven behouden. Zij hebben op de trompet geblazen, zij hebben alles gereedgemaakt, maar niemand trekt ten strijde, want Mijn brandende toorn is over heel de menigte van het land.

EZECHIEL 7:10-14

Hij blijft zeggen:

Mijn woede rust op die hele menigte.

In vers 11 wordt gezegd dat de verwoesting en de vernietiging zo wijdverbreid zullen zijn dat er niemand zal overblijven om over de doden te rouwen. Want al hun familieleden die gewoonlijk over hen zouden rouwen, zullen ook worden weggevaagd. Dat is wat vers 11 zegt.

[Vertalersnoot: De Engelse vertaling die Gregg gebruikt, spreekt hier over niemand die overblijft en over het ontbreken van rouw. Met 'van de hunnen' worden volgens hem vermoedelijk hun familieleden bedoeld. De hierboven aangehaalde Nederlandse vertaling spreekt in plaats daarvan over rumoer, geraas en praal.]

Wanneer ze sterven, zal er niemand zijn om over hen te weeklagen en te rouwen, want degenen die dat gewoonlijk zouden doen, zijn ook dood.

In de verzen 12 en 13 wordt tegen de koper gezegd dat hij zich niet moet verheugen, en tegen de verkoper dat hij niet moet rouwen. Dat wil zeggen: iemand die zijn land moest verkopen omdat hij arm was, zou gewoonlijk kunnen rouwen om het verlies van het bezit van zijn familie. Maar hij heeft geen reden om te rouwen, want iedereen raakt het bezit van zijn familie kwijt. Hij is niet bijzonder benadeeld, en degene die het heeft gekocht, moet ook niet denken dat hij bijzonder bevoorrecht is. Hij moet zich niet verheugen dat hij het land heeft gekocht, want hij zal het kwijtraken. Ze zullen allemaal hun land kwijtraken. Ze zullen allemaal worden weggevoerd.

6

Rouw, machteloze rijkdom en verwoesting

Dan staat er in vers 15:

Het zwaard buiten, de pest en de honger binnen: wie op het veld is, zal door het zwaard sterven, de honger en de pest zullen verteren wie in de stad is.

EZECHIËL 7:15

Dat wil zeggen: binnen en buiten de stad is de dood. Binnen zijn er pest en ziekte, buiten de muren zijn er oorlog en slachting door het zwaard.

En wie van hen ontkomen, zullen wel ontkomen, maar zullen op de bergen zijn als duiven uit de dalen. Zij allen kermen, ieder om zijn ongerechtigheid. Alle handen zullen slap worden, en water loopt langs alle knieën.

EZECHIËL 7:16-17

Dat wil zeggen: hun moed zal verdwenen zijn.

Zij zullen zich omgorden met rouwgewaden, huiver zal hen bedekken, schaamte zal op alle gezichten zijn, en kaalheid op al hun hoofden.

EZECHIËL 7:18

Het rouwen waar hier over gesproken wordt, is geen rouwen om de doden. Hier wordt gesproken over rouwen vanuit bekering. En in vers 16 staat:

Ze zullen allemaal rouwen, ieder om zijn eigen schuld.

Dan spreekt vers 18 over schaamte die hun gezichten bedekt. Ze zullen zich met een rouwgewaad omgorden, niet uit rouw om de doden, maar uit bekering van hun zonden.

Zij zullen hun zilver op de straten werpen, en hun goud zal tot onreinheid zijn. Hun zilver en hun goud zal hen niet kunnen redden op de dag van de verbolgenheid van de HEERE. Hun ziel zullen zij er niet mee verzadigen, en hun ingewanden zullen zij er niet mee vullen, want het is voor hen een struikelblok van ongerechtigheid geweest.

EZECHIËL 7:19

Sommige mensen vertrouwen inderdaad op hun geld om uit moeilijke situaties te komen. In deze situatie zullen ze niemand hebben die ze kunnen omkopen. Er zal niemand bereid zijn om zich te laten omkopen. Ze zijn voor de ondergang bestemd. Bovendien werden hun zilver en goud natuurlijk gebruikt om afgoden te maken. Ze hadden de Heere verlaten om deze afgoden te aanbidden, en ook die afgoden zullen hen niet kunnen redden. Het zijn geen echte goden. Daarom zal er geen verweer zijn tegen het oordeel van God wanneer Hij dat over hen brengt.

We gaan verder. Vers 20:

De pracht van Zijn sieraad heeft Hij tot glorie gesteld, maar zij hebben er beelden van hun gruweldaden en van hun afschuwelijke afgoden van gemaakt. Daarom heb Ik dat voor hen tot onreinheid gemaakt.

EZECHIËL 7:20

Dit sieraad duidt blijkbaar op Jeruzalem zelf, de stad, maar ze hebben daar hun afgoden neergezet. Daarom brengt Hij afstand tussen hen en Jeruzalem, ongeveer zestienhonderd kilometer.

[Vertalersnoot: Gregg baseert deze uitleg op de Engelse formulering ‘set it far from them’, oftewel ‘het ver van hen geplaatst’. De hierboven aangehaalde Nederlandse vertaling heeft ‘tot onreinheid gemaakt’.]

Ik zal het als prooi in de hand van de vreemden geven, en als buit aan de goddelozen van de aarde, zodat zij het ontheiligen zullen. Ik zal Mijn aangezicht van hen afwenden, en zij zullen Mijn verborgen plaats ontheiligen: gewelddadigen zullen er binnenkomen en die ontheiligen. Leg de ketting klaar, want het land is vol bloedgerichten, en de stad vol geweld. Ik zal de boosaardigste heidenvolken doen komen, en zij zullen hun huizen in bezit nemen. Ik zal de trots van de machtigen doen ophouden, en zij die hen heiligen, zullen ontheiligd worden. Angst overvalt hen. Zij zullen vrede zoeken, maar die zal er niet zijn. Ramp op ramp zal er komen, gerucht op gerucht zal er zijn. Zij zullen bij een profeet een visioen zoeken, bij de priester zal de wet verdwijnen, raad bij de oudsten. De koning zal rouw bedrijven, de vorst zal zich in wanhoop hullen, en de handen van de bevolking van het land zullen verlamd zijn van schrik. Ik zal met hen doen overeenkomstig hun eigen weg, en volgens hun eigen bepalingen zal Ik hen oordelen. Dan zullen zij weten dat Ik de HEERE ben.

EZECHIËL 7:21-27

Wanneer hij in vers 23 zegt:

Maak een ketting, weet ik niet precies wat hij bedoelt. Misschien zegt Hij tegen Ezechiël dat hij een ketting moet maken. We weten dat Ezechiël bepaalde dingen moest doen. Zo moest hij in zijn huis met kettingen gebonden worden als symbool van gevangenschap. Maar in dit geval lijkt het erop dat niet de Heere tegen Ezechiël spreekt, maar Ezechiël tegen het volk. Dus:

‘Maak een ketting.’ Ik weet niet precies waar dat op slaat. We zullen dat gewoon zonder commentaar laten.

7

Gods leiding wordt het volk ontnomen

In vers 26 zien we een verwijzing naar de profeten, de priesters en de oudsten. Het visioen wordt in verband gebracht met de profeten, de wet met de priester en raad of wijsheid met de oudsten.

Er waren drie gebruikelijke manieren waarop God tot Zijn volk sprak en hun leiding gaf. Eén daarvan was door de wet. Die werd met de priesters in verband gebracht, omdat de priesters de taak hadden de wet te onderwijzen. Als mensen de wet kenden, zou dat hun doorgaans zoveel leiding geven als ze nodig hadden om in de wegen van God te wandelen. De geschreven wet is ruimschoots toereikend voor vrijwel elke situatie, om in de meeste situaties te weten wat het juiste is om te doen.

Maar daarnaast waren er de visioenen die aan de profeten werden gegeven. Naast de priesters die de wet onderwezen, waren er profeten die visioenen hadden en natuurlijk woorden van de Heere. Daarmee gaven ze raad voor hun eigen tijd en pasten ze de beginselen van de wet toe op de nood en de situatie van dat moment.

Daarnaast waren er de oude mannen, die raad of wijsheid hadden eenvoudigweg dankzij hun hoge leeftijd. Ze hadden heel veel geleerd. Niet alle oude mannen worden als wijs beschouwd, maar de gedachte was dat de wijste mannen onder de oudsten te vinden zouden zijn. Ze hadden immers meer gezien, meer meegemaakt en meer tijd gehad om na te denken, te beoordelen en dingen af te wegen. Daarom zou hun raad doorgaans meer gezag en gewicht hebben en meer wijsheid bevatten.

Maar wat hij zegt, is dat al deze middelen waarmee iemand leiding van God zou kunnen zoeken, hun ontnomen zullen worden. Het visioen zal niet langer bij de profeet zijn. Hij zal geen visioenen hebben. De priesters zullen de wet niet hebben en de wijze mannen zullen geen wijsheid hebben.

We zien dat dit ongeveer hetzelfde is als wat Amos zei in Amos hoofdstuk 8, geloof ik. Of was het hoofdstuk 11? Ik denk dat het hoofdstuk 8, vers 11 was, waar hij zei dat er een hongersnood zou komen. Is dat de plek? Amos 8:11 staat er wel. Ik heb daar geen verwijzing naar in mijn Bijbel, maar in Amos hoofdstuk 8 en vers 11 zegt hij:

Zie, er komen dagen, spreekt de Heere HEERE, dat Ik honger in het land zal zenden; geen honger naar brood, geen dorst naar water, maar om de woorden van de HEERE te horen.

AMOS 8:11

Een deel van het oordeel over het noordelijke koninkrijk, waartegen Amos profeteerde, was dus dat God zou ophouden met spreken, zou ophouden profeten te sturen. Niemand zou nog iets van God horen. Ezechiël zegt hetzelfde over het zuidelijke koninkrijk, Jeruzalem. God zal niet meer spreken door de profeten, de priesters of de wijzen, en de koningen zullen treuren.

8

Valse profeten beloven vrede

Nu slaan we een stuk over en gaan we naar hoofdstuk 13. Dat is een profetie tegen de valse profeten. Er waren op dat moment veel valse profeten onder de Joden die zeiden dat het oordeel niet zou doorgaan. En dat terwijl er toen al twee deportaties hadden plaatsgevonden en er enkele duizenden Joden uit Jeruzalem naar Babylonië waren weggevoerd. In Jeruzalem en onder de ballingen in Babylonië waren er mensen die zichzelf profeten noemden. Ze spraken alsof ze een visioen van de Heere hadden ontvangen. Ze zeiden: ‘Dit is een tijdelijke tuchtiging. Heel binnenkort zal God ons in het gelijk stellen. En wij die in ballingschap zijn, zullen worden teruggebracht en weer bij onze families in Jeruzalem zijn’, enzovoort. Ze profeteerden vrede voor Jeruzalem.

Maar Ezechiël zegt dat dit niet het Woord van de Heere is. Het Woord van de Heere profeteert geen vrede voor Jeruzalem. Het Woord van de Heere is dat Jeruzalem zal vallen, dat het oordeel nog verwoestender zal worden dan het tot nu toe is geweest, niet minder verwoestend. En dus spreekt hij tegen deze profeten.

De uitdrukking ‘valse profeet’ komt niet voor in het Oude Testament. De eerste plaats waar de uitdrukking ‘valse profeet’ voorkomt, is in het Nieuwe Testament. Jezus zei:

want er zullen valse christussen en valse profeten opstaan en zij zullen grote tekenen en wonderen doen, zó dat zij — als het mogelijk zou zijn — ook de uitverkorenen zouden misleiden.

MATTHEÛS 24:24

En de brieven verwijzen naar hen, en het boek Openbaring verwijst naar een valse profeet. Maar de uitdrukking ‘valse profeet’ komt niet voor in het Oude Testament. Het begrip valse profeet is er echter beslist wel.

In Deuteronomium 13 gaat het over de profeet of de dromer van dromen die een visioen geeft en de mensen ertoe aanzet om van de Heere af te wijken. Die persoon moet ter dood gebracht worden. Hij is aanmatigend. Hij heeft niet gesproken overeenkomstig het Woord van de Heere. Hij is een valse profeet. Met andere woorden, in het geval in 1 Koningen hoofdstuk 22, waar de leugengeest naar de mond van de profeten van Achab is gezonden, is het duidelijk dat ze wel profeten worden genoemd, maar toch valse profeten zijn die door een leugengeest spreken.

De Bijbel gebruikt in het Oude Testament dus niet de term ‘valse profeet’. Maar het is duidelijk dat er in de Joodse samenleving personen waren die werden erkend als mensen die op zijn minst beweerden profeten te zijn. Ze waren waarschijnlijk voortgekomen uit, of afgestudeerd aan, die profetenscholen of profetengilden die vele eeuwen eerder door Samuel waren begonnen en door Elia en Elisa waren voortgezet. Maar op dit late moment in de geschiedenis waren ze behoorlijk ontaard. Ze stonden bekend als profeet en hadden daardoor waarschijnlijk een vaste betrekking in de grote steden. Daar gaven ze raad aan de bestuurders en koningen, raad waarvan ze beweerden dat het de raad van God was. Daarmee verdienden ze hun levensonderhoud. Voor het merendeel waren het beroepsprofeten.

9

Naar de mond praten voor een vast inkomen

En omdat het beroepsprofeten waren, waren ze geneigd te zeggen wat mensen wilden horen, in plaats van wat juist was. Vaak hadden ze niets van de Heere gehoord, maar deden ze alleen alsof. Ze hadden gewoon een positieve belijdenis. Ze hadden gewoon een optimistische kijk op de dingen. Het waren mogelijkheden-denkers. En ik gebruik die termen bewust, omdat dat de moderne termen zijn die worden gebruikt door personen die beweren profetisch inzicht te hebben binnen de charismatische beweging. Velen van hen zeggen dingen die in strijd zijn met de Schrift. Ze houden vol dat je nooit mag toegeven aan negatieve gedachten en negatieve taal, en dat je die ook nooit mag toelaten. We zouden altijd optimistisch moeten zijn. We zouden altijd moeten denken dat het beste op het punt staat te gebeuren. We zouden altijd het positieve moeten belijden en nooit het negatieve.

Dat was in wezen de geest van de profeten in de tijd dat Ezechiël profeteerde. Hij was een uitzondering onder hen. En natuurlijk was een van de redenen waarom profeten deze positieve belijdenissen uitspraken, dat mensen die graag horen. En mensen blijven hen ondersteunen om zulke dingen te zeggen. Als ze allemaal dingen zouden zeggen zoals Ezechiël die zei, zouden de mensen hen niet veel langer in dienst willen houden. De koningen hadden graag profeten die altijd iets positiefs tegen hen zeiden.

Je herinnert je hoe koning Achab over Micha zei, die in zijn tijd de uitzondering was:

Toen riep de koning van Israël de profeten bijeen, ongeveer vierhonderd man, en zei tegen hen: Zal ik tegen Ramoth in Gilead ten strijde trekken, of zal ik ervan afzien? Zij zeiden: Trek op, want de Heere zal hen in de hand van de koning geven. Maar Josafat zei: Is er hier niet nog een profeet van de HEERE, zodat wij de HEERE door hem kunnen raadplegen? Toen zei de koning van Israël tegen Josafat: Er is nog één man om door hem de HEERE te raadplegen, maar ik haat hem, want hij profeteert niets goeds over mij, alleen maar onheil: Micha, de zoon van Jimla. Josafat zei: Zo moet de koning niet spreken!

1 KONINGEN 22:6-8

terwijl God in werkelijkheid een negatief woord voor hen had.

En het is nu eenmaal zo dat God soms een negatief woord heeft, en dat de waarheid soms negatief is. Dat wil zeggen, ze is niet optimistisch, ze is niet positief. En toch zijn er mensen die weten dat zij het woord zouden moeten voeren en het volk terechtwijzen.

Het slot van deze zin is in de opname niet goed verstaanbaar. De transcripties verschillen tussen een verwijzing naar zonde en andere woorden; de volgende uitleg gaat over het aanspreken van gemeenteleden op hun zonden.

Ik zou zelfs zeggen dat het niet alleen om profeten gaat, maar ook om voorgangers of mensen die in een positie staan om de woorden van God tot het volk van God te spreken. Velen zullen de zonden van hun gemeenten nooit aan de kaak stellen. Ze weten dat het hun baanzekerheid zou schaden. Ze weten dat de invloedrijkste mensen in de gemeente, de rijkste mensen in de gemeente, misschien zouden vertrekken of binnen de gemeente een beweging op gang zouden brengen om hen uit hun ambt te zetten. Veel voorgangers hebben precies dit meegemaakt toen ze zich zonder compromissen uitspraken tegen de zonden van hun eigen gemeenten. Vaak waren de

invloedrijkste en rijkste leden van de gemeenten degenen die bij die zonden betrokken waren. Daarom brachten ze binnen de gemeente bewegingen op gang en werkten ze de voorganger er vaak uit. Uit angst hun baan te verliezen, spreken veel voorgangers niet uit wat ze als waarheid kennen. Hoewel sommigen natuurlijk moedig hebben uitgesproken wat ze als waarheid kenden, en daarbij de afkeuring van mensen hebben geriskeerd.

Dit gebeurde in die dagen ook onder de profeten. Zij waren de beroepskrachten. Ze behoorden tot de geestelijkheid, en als ze negatieve dingen zouden profeteren, zou hun baan niet erg zeker zijn. Daarom staat er in hoofdstuk 13:

10

Profeteren vanuit de eigen geest

Het woord van de HEERE kwam tot mij: Mensenkind, profeteer tegen de profeten van Israël die profeteren, en zeg tegen hen die naar eigen inzicht profeteren: Hoor het woord van de HEERE! Zo zegt de Heere HEERE: Wee de dwaze profeten die hun eigen geest volgen zonder iets te hebben gezien! Als vossen tussen de puinhopen zijn uw profeten geworden, Israël: U bent niet in de bressen geklommen, en voor het huis van Israël wierp u geen muur op om op de dag van de HEERE staande te blijven in de strijd. Zij schouwen valse visioenen en leugenachtige waarzeggerij, zij die zeggen: De HEERE spreekt. Hoewel de HEERE hen niet gezonden heeft, verwachten zij dat het woord zal uitkomen!

EZECHIEL 13:1-6

Laat ik een paar opmerkingen maken over dit gedeelte. Hij zegt in vers 2 dat deze profeten:

profeteren vanuit hun eigen verzinsels.

In vers 3 staat dat zij dwaze profeten zijn die hun eigen geest volgen.

Ze hebben niet werkelijk een visioen van de Heere gezien. Ze volgen alleen hun eigen geest.

Er is iets heel interessants. Een vooraanstaande charismatische Bijbelschool in de Verenigde Staten verspreidt het merendeel van de leerstellingen over positieve belijdenis die momenteel de charismatische beweging overspoelen. In een van hun advertenties die ik in een tijdschrift heb gezien, staat dat hun studenten onder andere leren hoe ze zich door hun geest kunnen laten leiden. Dat is nogal een interessante uitspraak, want de Bijbel zegt dat we ons door de Heilige Geest moeten laten leiden, en:

Immers, zovelen als er door de Geest van God geleid worden, die zijn kinderen van God.

ROMEINEN 8:14

Maar de Bijbel zegt nergens dat we ons door onze geest moeten laten leiden.

Natuurlijk hoort dit allemaal bij die hele manier van denken die een groot deel van de christelijke beweging overspoelt: de kracht zit in je; het is jouw geestelijke potentieel dat je moet ontwikkelen, enzovoort. Het is zo naar binnen gericht. Er zijn heel wat vertakkingen en kleinere leerstellingen die hier allemaal mee samenhangen. De meeste daarvan hebben te maken met het vergroten van je geheiligde gevoel van eigenwaarde, zien wie we zijn in Christus, en erkennen welke goede dingen er allemaal in je zijn, enzovoort. Het is allemaal gericht op jezelf.

Het is dus niet verrassend dat je dit ziet in een grote advertentie voor de toonaangevende charismatische Bijbelschool die dit soort onderwijs verspreidt. In hun advertentie zeggen ze: 'Leer hoe je je door je geest kunt laten leiden.' Niet door de Geest van God, maar door je eigen geest. Dit zijn charismatische mensen van wie de leiders zichzelf beslist als profeten voor deze tijd zouden beschouwen. Dit zijn profeten die hun eigen geest volgen, en ze hebben niets gezien. Ze volgen niet de Geest

van de Heere, zoals Ezechiël dat deed. Ze volgen hun eigen geest. Sterker nog, ze zeggen het ronduit: ‘Wij kunnen je leren hoe je je eigen geest kunt volgen, hoe je je door je eigen geest kunt laten leiden.’

Maar dat was het kenmerk van de valse profeten. Ze brachten inzichten voort uit hun eigen hart en volgden hun eigen geest. Er staat dat ze vossen waren. Ze waren als vossen in de woestijn. Wat dit precies betekent, welk aspect van hen hier wordt beschreven, is niet helemaal duidelijk. Het is echter wel duidelijk dat Hij niets positiefs over hen zegt. Sluw, misschien. Dieven.

11

De profeten laten de bressen open

Er staat:

Jullie zijn niet in de gaten in de muur gaan staan.

Deze profeten hebben de bressen niet gedicht en de omheining niet hersteld. Wat hier wordt gezegd, is dat God een omheining om de rechtvaardigen plaatst. In Jesaja staat dat God muren om de rechtvaardigen plaatst. De muren worden behoud of bevrijding genoemd. In Job zien we dat er een omheining om Job stond, zodat satan hem niet kon aanraken. De vijand kon niet bij hem komen omdat er een omheining om hem heen stond, omdat hij in een juiste verhouding tot God leefde.

Maar de mensen van Jeruzalem leefden niet in een juiste verhouding tot God. In deze muur zaten bressen, plekken die kwetsbaar waren voor aanvallen. De omheining was slecht onderhouden, en er waren plekken waar die niet was dichtgegroeid en niet was bijgehouden, zodat er plaatsen waren waar de vijand doorheen kon komen. De profeten horen de mensen te zijn die die bressen aanpakken, die de omheining herstellen, die de muur repareren. Ze houden het volk veilig door het te leren rechtvaardig te leven, zodat God Zijn omheining om hen heen zal laten staan. Maar je

herinnert je dat God in de gelijkenis van de wijngaard in Jesaja 5 een omheining om de wijngaard had gezet. Maar omdat die geen vrucht voortbracht en alleen onderdrukking voortbracht en de dingen waarin God geen behagen had, zei Hij:

Ik zal de omheining afbreken.

JESAJA 5:5

De omheining is iets wat God daadwerkelijk bouwt of wegneemt. Het is aan Hem om wel of geen bescherming te bieden. Maar als mensen in een juiste verhouding tot God leven, zal God hen blijven beschermen, in elk geval uiteindelijk, tegen hun uiteindelijke vijanden. In het geval van Jeruzalem was het duidelijk dat ze altijd veilig zouden zijn voor hun vijanden als ze altijd volgens Gods wetten leefden. Dat deden ze niet. Daarom waren ze niet veilig. Er waren gaten, bressen in hun verdediging, dat wil zeggen in hun geestelijke verdediging. God zou hen niet beschermen.

Maar de profeten werden gezonden met de opdracht om die bressen te dichten. Dat wil zeggen, om de mensen te leren terug te keren tot gerechtigheid, zodat die omheining en die verdedigingsmuur die God om hen heen plaatst, hersteld zouden worden. Maar dat deden ze niet. Ze spraken niet met de mensen over de noodzaak van bekering. Ze spraken niet met de mensen over de noodzaak van hervorming. Daarom verzuimden ze in de bressen te gaan staan en de omheining voor het huis van Israël te herstellen, zodat het in de strijd op de dag van de Heere zou kunnen standhouden. Ze lieten Israël kwetsbaar achter voor aanvallen.

12

Waarzeggerij en onbijbelse praktijken

En er staat:

Het woord van de HEERE kwam tot mij: Mensenkind, profeteer tegen de profeten van Israël die profeteren, en zeg tegen hen die naar eigen inzicht profeteren: Hoor het woord van de HEERE! Zo zegt de Heere HEERE: Wee de dwaze profeten die hun eigen geest volgen zonder iets te hebben gezien! Als vossen tussen de puinhopen zijn uw profeten geworden, Israël: U bent niet in de bressen geklommen, en voor het huis van Israël wierp u geen muur op om op de dag van de HEERE staande te blijven in de strijd. Zij schouwen valse visioenen en leugenachtige waarzeggerij, zij die zeggen: De HEERE spreekt. Hoewel de HEERE hen niet gezonden heeft, verwachten zij dat het woord zal uitkomen!

EZECHIËL 13:1-6

Waarzeggerij is natuurlijk het zoeken naar esoterische kennis met occulte middelen. In de oudheid deed men dat bijvoorbeeld door een tovenaarsstaf te laten vallen en te kijken welke kant hij op viel. Dat vertelde dan iets. Kijken naar de lever en de spiermaag van kippen en de ingewanden van lammeren, enzovoort: dat waren manieren om langs occulte weg esoterische waarheid te proberen te ontdekken. Hier wordt gezegd dat deze profeten daadwerkelijk hun toevlucht hebben genomen tot onbijbelse middelen om bovennatuurlijke kennis te zoeken.

Diezelfde uitspraak kan worden gedaan over sommige stromingen binnen de charismatische beweging. Zeker niet over allemaal. Maar er zijn sommige stromingen, en ik zal ze nu niet bij name noemen, die hun toevlucht hebben genomen tot geestelijke praktijken die geen Bijbelse geestelijke praktijken zijn en die op occulte praktijken lijken. Visualisatie is natuurlijk een van de dingen waarop we gewezen zijn.

De visualisatie die soms in de beweging voor innerlijke genezing wordt gebruikt, is iets wat door occultisten is ontwikkeld en door christenen is overgenomen. Het is niet in de Bijbel te vinden. En toch wordt het nu aangeprezen als een van de dingen die iedere christen moet leren om zijn uiteindelijke geestelijke mogelijkheden ten volle te verwezenlijken. Daarmee wordt occultisme, leugenachtige waarzeggerij, de charismatische beweging binnengebracht. Het zijn degenen die zich door hun eigen geest laten leiden en vanuit hun eigen hart spreken, die dit binnenbrengen. Het is niet de Heilige Geest.

We slaan een paar verzen over en gaan naar vers 9:

Mijn hand zal tegen de profeten zijn die valse visioenen zien en leugen waarzeggen. Zij zullen niet tot de kring van Mijn volk behoren, zij worden niet ingeschreven in het register van het huis van Israël, en komen niet in het land van Israël. Dan zult u weten dat Ik de Heere HEERE ben.

EZECHIËL 13:9

God zal dus een oordeel brengen over degenen die in Zijn Naam spreken, maar niet werkelijk namens Hem spreken. En uiteindelijk zullen ze afgesneden worden van de ware gemeente, van degenen die Zijn volk zijn. Ze zullen niet opgeschreven staan onder degenen die in het boek des levens staan.

13

Valse vrede als een ondeugdelijke muur

Daarom, ja, omdat zij Mijn volk misleid hebben door te zeggen: Vrede, hoewel er geen vrede is, bouwt de een een wankel muur, en zie, dan bepleisteren anderen die met kalk.

EZECHIËL 13:10

Dat wil zeggen, ze deden een positieve voorspelling: ‘Er zal vrede zijn.’ Maar dat is niet wat God zegt. ‘Er zal geen vrede zijn’, dat is wat Hij zegt. En toch hebben ze de mensen gerustgesteld. Ze hebben de mensen verteld wat ze willen horen. Ze hebben hen misleid en in slaap gesust, zodat ze passief werden, in plaats van hen tot bekering te brengen. Dat deden ze door de klap te verzachten die Ezechiël en Jeremia en anderen hun met hun negatieve woorden toebrachten. Dus zeggen de mensen: ‘Nee, die mannen hebben het mis. Er komt vrede, geen oordeel.’

[Vertalersnoot: Gregg bespreekt hier de Engelse formulering ‘untempered mortar’, die hij opvat als mortel die niet hard kan worden. De hierboven aangehaalde Nederlandse vertaling spreekt over bepleisteren met kalk.]

Mortel was natuurlijk het cement tussen de bakstenen waarmee je een muur bouwde. Hij spreekt in beeldspraak over hoe de valse profeten een valse muur hebben gebouwd. Ze hadden de bressen moeten dichten en de omheining die werkelijk bescherming bood moeten herstellen door de mensen tot gerechtigheid te brengen. Dan zouden ze werkelijk veilig zijn, omdat God de rechtvaardigen zou verdedigen. Maar in plaats daarvan hebben ze een valse muur gebouwd.

Hun valse muur ziet er misschien uit als een gewone muur. Hij kan de mensen echt een gevoel van veiligheid geven wanneer ze zeggen: ‘O ja, God staat aan jullie kant. Jullie zijn Gods volk. Jullie zijn in Jeruzalem. Daarom behoren jullie God toe. Het maakt niet uit wat jullie doen.’ Het kan de mensen een gevoel van veiligheid geven, alsof er een muur om hen heen staat. Maar de stenen van deze symbolische muur zijn bestreken met niet-uitgeharde mortel. Met andere woorden, mortel die niet echt heeft kunnen rijpen. Die kan niet hard worden. Daarom kan die gemakkelijk gebroken worden. Hij is broos. Het is een broze muur.

En die niet-uitgeharde mortel is natuurlijk deze positieve boodschap die deze valse profeten brachten. Die heeft de mensen een valse zekerheid gegeven. Het lijkt alsof ze daar een muur hebben. Maar hij is niet gebouwd op een fundament van gehoorzaamheid aan het Woord van God. Daarom zegt Hij iets verderop dat Hij hun fundament en de muur zal vernietigen. Laten we ernaar kijken. Vers 13:

Daarom, zo zegt de Heere HEERE: In Mijn grimmigheid zal Ik een stormwind doen losbarsten, in Mijn toorn zal er een alles wegspoelende regen komen, en hagelstenen in grimmigheid, tot een vernietigend einde. Zo zal Ik de muur omverhalen die u met kalk bepleisterd hebt en Ik zal hem op de aarde neer doen storten, zodat zijn fundament blootgelegd wordt. Zo zal de stad vallen, en u zult in het midden ervan omkomen. Dan zult u weten dat Ik de HEERE ben.

EZECHIEL 13:13-14

Dit gaat opnieuw over hun valse zekerheid en hun valse gevoel van veiligheid.

Het zal aan het licht komen dat hij een verkeerd fundament had.

Dit lijkt qua bewoording sterk op wat Jezus zei over de man die zijn huis op de rots bouwde en de man die zijn huis op het zand bouwde. Het verschil zat niet zozeer in de bouw van de huizen als wel in het fundament waarop ze gebouwd waren. Ook daar kwam de stormwind. Hier zegt God dat Hij een stormwind en grimmigheid en een stortregen zal sturen. Dat is wat er volgens Jezus kwam. Er kwam regen, er kwamen overstromingen, de storm kwam, en het huis op het zand stortte in. Het huis op de rots bleef staan, omdat het op de rots gebouwd was. Wat was de rots? Gehoorzaamheid aan de woorden van Jezus. Jezus zei:

Daarom, ieder die deze woorden van Mij hoort en ze doet, die zal Ik vergelijken met een verstandig man, die zijn huis op de rots gebouwd heeft;

MATTHEÛS 7:24

De rots is gehoorzaamheid aan de woorden van God, en in dat geval aan Jezus. Hier rustte deze muur die de valse profeten bouwden niet op het fundament van gehoorzaamheid aan God. Toen God er dus de storm van beproeving overheen liet komen, stortte hij in.

14

De gemeente bouwen met duurzaam onderwijs

Ook vandaag bouwen christelijke voorgangers een muur. Dat wordt ons verteld in 1 Korinthe hoofdstuk 3, waar de apostel Paulus de bediening van hemzelf en Apollos in de gemeente van Korinthe vergelijkt en de verschillen aangeeft. Hij zei over zichzelf en Apollos:

Want Gods medearbeiders zijn wíj. Gods akker en Gods bouwwerk bent ú.

1 KORINTHE 3:9

Dat wil zeggen, Apollos en Paulus maakten allebei deel uit van dezelfde ploeg die voor God werkte. Dat zegt hij in 1 Korinthe 3:9. Vervolgens zegt hij tegen de gemeente:

Jullie zijn Gods akker, jullie zijn Gods gebouw.

Paulus zegt in vers 10:

Overeenkomstig de genade van God die mij gegeven is, heb ik als een wijs bouwmeester het fundament gelegd en een ander bouwt daarop. Ieder dient er echter op toe te zien hoe hij daarop bouwt.

1 KORINTHE 3:10

Dat wil zeggen, Paulus kwam als eerste naar de stad en predikte als eerste het Evangelie, en de gemeente werd gesticht. Paulus legde het fundament van de gemeente. Vervolgens kwamen anderen, zoals Apollos, die er door hun onderwijs op voortbouwden en er iets aan toevoegden.

Want niemand kan een ander fundament leggen dan wat gelegd is, dat is Jezus Christus. Of nu iemand op dit fundament bouwt met goud, zilver, edelstenen, hout, hooi of stro, ieders werk zal openbaar worden. De dag zal het namelijk duidelijk maken, omdat die in vuur verschijnt. En hoe ieders werk is, zal het vuur beproeven.

1 KORINTHE 3:11-13

Hij onderscheidt dus goud, zilver en edelstenen aan de ene kant, en hout, hooi en stro aan de andere kant. Met 'de dag' wordt de oordeelsdag bedoeld.

Misschien niet de uiteindelijke oordeelsdag. Het kan ook gewoon betekenen dat elke dag van beproeving, elke dag van oordeel die erover komt, zal laten zien waarvan het gemaakt was.

Als iemands werk dat hij op het fundament gebouwd heeft, standhoudt, zal hij loon ontvangen. Als iemands werk verbrandt, zal hij schade lijden. Hijzelf echter zal behouden worden, maar wel zo: als door vuur heen. Weet u niet dat u Gods tempel bent en dat de Geest van God in u woont?

1 KORINTHE 3:14-16

Wat zegt hij? Hij zegt dat er nu door het Woord dat tot ons komt een bouwproject gaande is. Er wordt een andere geestelijke muur gebouwd, en dat is de muur van de tempel van de Heilige Geest, die de gemeente is. Hij bouwt de heiligen op. Wij zijn levende stenen, staat er in 1 Petrus 2:5:

dan wordt u ook zelf, als levende stenen, gebouwd tot een geestelijk huis, tot een heilig priesterschap, om geestelijke offers te brengen, die God welgevallig zijn door Jezus Christus.

1 PETRUS 2:5

De dienaren die het Woord van God prediken, zijn de bouwers die het huis opbouwen. Paulus zei:

Want Gods medearbeiders zijn wij. Gods akker en Gods bouwwerk bent ú.

1 KORINTHE 3:9

Hij zegt:

Overeenkomstig de genade van God die mij gegeven is, heb ik als een wijs bouwmeester het fundament gelegd en een ander bouwt daarop. Ieder dient er echter op toe te zien hoe hij daarop bouwt. Want niemand kan een ander fundament leggen dan wat gelegd is, dat is Jezus Christus.

1 KORINTHE 3:10-11

Anderen kunnen komen en door hun onderwijs op dit fundament voortbouwen en de gemeente opbouwen. Maar ze kunnen er maar beter voor zorgen dat ze de juiste materialen gebruiken, want God zal hun werk beproeven, en de materialen die ze gebruiken moeten de proef doorstaan. Hij geeft hiermee aan: als je de waarheid predikt, bouw je met goud, zilver en edelstenen. Een beproeving door vuur zal die dingen alleen maar zuiveren, en ze zullen blijven bestaan. Maar iemand die bouwt met menselijke wijsheid of vanuit zijn eigen geest profeteert, bouwt de muur met

ondeugdelijke mortel. Zo iemand maakt hem van hout, hooi en stro, om het beeld iets te veranderen. Wat zulke mensen bouwen, zal de proef niet doorstaan, net zoals de man wiens huis op zand gebouwd was de proef niet zal doorstaan.

Dus zegt God door Ezechiël:

Daarom, zo zegt de Heere HEERE: In Mijn grimmigheid zal Ik een stormwind doen losbarsten, in Mijn toorn zal er een alles wegspoelende regen komen, en hagelstenen in grimmigheid, tot een vernietigend einde. Zo zal Ik de muur omverhalen die u met kalk bepleisterd hebt en Ik zal hem op de aarde neer doen storten, zodat zijn fundament blootgelegd wordt. Zo zal de stad vallen, en u zult in het midden ervan omkomen. Dan zult u weten dat Ik de HEERE ben.

EZECHIËL 13:13-14

Er staat, midden in vers 14:

‘Ik zal de muur tot op de grond afbreken.’ Die muur is op een ondeugdelijk fundament gebouwd en van ondeugdelijke materialen gemaakt.

Zo zal Ik Mijn grimmigheid ten uitvoer brengen tegen die muur en tegen hen die hem met kalk bepleisterden. Ik zal tegen u zeggen: Die muur is er niet meer en zij die hem bepleisterden, zijn er niet meer,

EZECHIËL 13:15

God verwijdt de muur en de valse profeten die hem gebouwd hebben.

te weten de profeten van Israël die over Jeruzalem profeteren en er een visioen van vrede voor zien, hoewel er geen vrede is, spreekt de Heere HEERE.

EZECHIËL 13:16

Dus Hij zegt dat degenen die hem met ondeugdelijke mortel bestrijken, een muur neerzetten die niet zal blijven staan, een valse zekerheid. Of zoals Jeremia, geloof ik, zei: deze mensen, de profeten,

Zij genezen de breuk van Mijn volk op het lichtst, door te zeggen: Vrede, vrede! Maar er is geen vrede.

JEREMIA 6:14

Was dat wat Jeremia zei?

Dat wil zeggen, ze nemen de pijn weg. Ze geven hun een aspirientje terwijl ze eigenlijk een operatie nodig hebben. Ze nemen het besef van schuld weg dat ze voelen, en daardoor voelen ze zich beter. Maar het geneest hun ziekte niet, de ziekte van de zonde. Dus bouwen ze een valse muur, een vals gevoel van gezondheid en veiligheid, dat niet zal blijven bestaan of de toets zal doorstaan.

15

Valse profetessen en innerlijke genezing

Vers 17:

En u, mensenkind, richt uw blik op de dochters van uw volk die naar eigen inzicht profeteren, en profeteer tegen hen.

EZECHIËL 13:17

En zo gaat Hij verder. We zullen er niet in detail op ingaan, maar de vrouwelijke profetessen volgen ook dezelfde weg als de anderen, en ook zij zullen geoordeeld worden. In hun geval gebruiken ze daadwerkelijk uiterlijke middelen voor waarzeggerij. Er staat dat ze kussens aan hun armsgaten naaien. [Vertalersnoot: Dit is de formulering van de Engelse vertaling die Gregg gebruikt; de HSV spreekt hier over toverbanden om de polsen.] Niemand weet precies wat dat in vers 18 betekent, maar

het lijkt te verwijzen naar magische banden die aan de mouwen rond hun armen werden genaaid voor waarzeggerij en dat soort dingen. Maar in wezen zegt Hij dat Hij die van hen zal afscheuren en dat zij geoordeeld zullen worden.

In vers 22 staat:

Omdat u het hart van de rechtvaardige bedroeft met leugen, terwijl Ik hem Zelf geen smart heb aangedaan, en omdat u de goddeloze aangemoedigd hebt, zodat hij zich niet bekeert van zijn kwade weg, zodat Ik hem in het leven behoud, daarom zult u geen valse visioenen meer zien en niet langer waarzeggerij plegen. Ik zal Mijn volk uit uw hand redden. Dan zult u weten dat Ik de HEERE ben.

EZECHIËL 13:22-23

Wanneer Hij zegt dat ze de rechtvaardigen bedroefd hebben gemaakt, die God niet bedroefd wilde maken, doet dat ons eraan denken dat er ook nu bepaalde leringen zijn. Het zijn natuurlijk niet dezelfde leringen als die van deze valse profeten, maar de geest leeft voort en manifesteert zich in verschillende vormen. Er is een heel gangbare leer, waarop ik zojuist zinspeelde, de leer van innerlijke genezing. Die heeft de neiging de rechtvaardige bedroefd te maken en ervoor te zorgen dat de goddeloze zijn kwade wegen niet verlaat.

In die zin komt die leer er in wezen op neer dat iedereen innerlijke genezing nodig heeft. Interessant genoeg werd dit voor het eerst naar voren gebracht door een vrouwelijke profeet, wat ook was wat deze vrouwelijke profeten deden. Een vrouwelijke profetes die Dave Hunt de Mary Baker Eddy van de charismatische beweging noemt. Mary Baker Eddy heeft natuurlijk Christian Science opgericht, en het was een vrouw die deze leer in de charismatische beweging heeft binnengebracht.

De leer is dat iedereen in wezen verdrongen pijn en littekens uit zijn kindertijd heeft, zelfs uit de moederschoot, waar ze afwijzing voelden toen ze nog in de moederschoot waren. Ze weten het niet; het zit in het onbewuste, en ze moeten door innerlijke genezing heen geleid worden. Verschillende beoefenaars pakken het verschillend aan,

maar in haar geval wordt de persoon teruggebracht, in regressie gebracht, misschien zelfs door zoiets als hypnose, naar zijn verleden, naar zijn onbewuste. Daar ziet en herinnert hij zich dingen die hem naar verluidt zijn overkomen, waarover hij verbitterd is geraakt en die sindsdien zijn geestelijke wandel hebben belemmerd. En ze moeten door vergeving heen geleid worden.

Ik sprak laatst met iemand die me vertelde dat ze via een van die processen door vergeving heen was gegaan. Ik dacht: wat is dit nou? Waar haal je dat vandaan, door vergeving heen gaan? Jezus zei gewoon:

Vergeef.

Je hoeft daar niet doorheen te gaan. Maar erdoorheen gaan is een term uit de innerlijke genezing. Daarbij herinner je je, door regressie in je onderbewuste, situaties waarin je gekwetst bent, en vergeef je die persoon.

16

Vergeving, bevrijding en verantwoordelijkheid

Nou, dat lijkt misschien onschuldig genoeg. Het probleem is de aanname dat iedereen vanaf de moederschoot littekens, pijn en bitterheid met zich meedraagt, zonder zich die te herinneren. Het hele bestaan van het onbewuste is een verzinsel van Sigmund Freud. Er is nooit enig bewijs geweest dat er zoiets als een onbewuste bestaat. Degenen onder ons die sinds Freud hebben geleefd, hebben het gewoon als vanzelfsprekend aangenomen. Hij is de eerste die het überhaupt ontdekte.

En dan die occulte praktijken overnemen — want ze zijn occult, omdat medicijnmannen en sjamanen dezelfde dingen doen met hun mensen — in plaats van gewoon te doen wat de Bijbel zegt:

En wanneer u staat te bidden, vergeef als u tegen iemand iets hebt, opdat ook uw Vader, Die in de hemelen is, u uw overtredingen vergeeft.

MARKUS 11:25

Met andere woorden, als je bidt en je herinnert je dat je iets tegen iemand hebt, vergeef die persoon dan. Je hoeft niet terug te gaan naar je onderbewuste of onbewuste verleden en te proberen alle keren op te graven dat iemand je ooit gekwetst heeft.

Maar kijk, er zijn mensen die rechtvaardig zijn. Er zijn mensen die zich er niet schuldig aan maken die wrok vast te houden, en toch worden ze bedroefd gemaakt. Ze krijgen een schuldgevoel doordat hun verteld wordt dat iedereen dingen heeft, jij dus ook; jij moet ook door dit proces heen. Maar de goddelozen worden hierdoor niet van hun kwade wegen afgekeerd. Dat dit zo is, blijkt heel duidelijk uit het feit dat degenen met hardnekkige gewoonten, waarvoor ze zogenaamd innerlijke genezing nodig hebben, door het proces van innerlijke genezing meestal niet van die gewoonten genezen worden. Ze moeten keer op keer op keer teruggaan.

Sommige bevrijdingsbedieningen werken ook zo. In plaats van te doen wat Jezus deed, gewoon de demon uitdrijven, waarna de persoon vrij weggaat, zijn er mensen die zich in bevrijding specialiseren en die op psychologische hulpverleners lijken. Ze laten hun klanten wekelijks terugkomen voor meer bevrijdingssessies. De persoon wordt nooit echt helemaal bevrijd. 'We hebben er deze keer weer een paar uit gekregen, maar je hebt er nog steeds enkele duizenden.' 'Bekering in de ware zin van het woord...' Want de persoon neemt nooit werkelijk verantwoordelijkheid.

Deze zin is in de bron afgebroken of onduidelijk. Uit de omliggende uitleg blijkt dat de spreker het uitblijven van daadwerkelijke verandering bekritiseert; een ontbrekend zinsdeel is niet als gesproken tekst aangevuld.

Het is iets merkwaardigs, en het is een verdraaiing van het christendom die in sommige kringen erg populair wordt. Interessant genoeg lijkt het in geest heel sterk op sommige dingen waartegen Ezechiël zich uitsprak. Hoewel het niet identiek is aan de leringen die in zijn tijd op de voorgrond stonden, is de geest ervan dezelfde.

'Zou dat meer een onderdeel kunnen zijn van de New Age-beweging die aan het groeien is?'

Zeer zeker. Dat is alles wat het is. Zoals we in die video's van Dave Hunt zagen, sprak hij over deze dingen. Het komt erop neer dat men de psychologische methoden van Freud en Carl Jung overneemt en die in het christendom binnenbrengt, en zegt dat dit

nieuwe openbaringen zijn die aan de gemeente worden gegeven. Het is echter interessant dat de demonen Carl Jung die openbaring gaven voordat de Heilige Geest die gaf aan wie dan ook van deze mensen, die toevallig Carl Jung hadden gelezen en zijn methoden volgden. Dat lijkt me erg verdacht.

Deze profetieën tegen de valse profeten van Israël zouden van toepassing zijn op sommigen in de charismatische beweging. Ik wil beslist benadrukken: niet op iedereen. Daar doet zich hetzelfde verschijnsel voor. Overigens leken de profeten in Israël in de tijd van Ezechiël geen ketters te zijn. De gemiddelde Jood dacht dat dit echte profeten waren. Dat maakte hen juist zo gevaarlijk. De gemiddelde Jood dacht niet dat Jeremia een ware profeet was, of dat Ezechiël een ware profeet was. Ze waren te negatief, en men dacht: 'Dit is geen woord van de Heere.' De gemiddelde Jood was zo misleid dat hij deze profeten als ware profeten erkende.

Het enige verschil tussen die profeten en sommige valse profeten van vandaag is dat ze toen geen televisie hadden om hun boodschap op grotere schaal te verspreiden. Maar vrijwel hetzelfde gebeurt op grotere schaal via de media, de kerk en boeken en dergelijke die worden uitgegeven.

17

Afgoden in het hart van de oudsten

We moeten hoofdstuk 14 behandelen. Ik ga er niet uitvoerig op in. Het is voornamelijk een voorzegging over wat Hij Zijn vier zware oordelen noemt, die Hij zal zenden. Hij gebruikt die uitdrukking in vers 21:

Want zo zegt de Heere HEERE: Ook al zend Ik Mijn vier ergste oordelen — zwaard, honger, wilde dieren en pest — naar Jeruzalem om daar mens en dier uit te roeien,

EZECHIËL 14:21

Hij heeft hier al eerder naar verwezen. Het zwaard zal degenen doden die buiten de stad zijn. Hongersnood en pest zullen degenen doden die binnen zijn. Wat het schadelijke gedierte betreft, weet ik niet of dat verwijst naar dieren zoals sprinkhanen,

of dat het dingen betekent als leeuwen en luipaarden die komen en mensen doden. Want beide soorten dieren zijn in de Schriften soms door God gezonden om oordeel over mensen te brengen. Maar dit zijn de vier zware oordelen, en Hij roept het volk opnieuw op zich te bekeren.

Het begint ermee dat enkele oudsten van Israël naar het huis van Ezechiël komen om de Heere te raadplegen. In vers 3 zegt Hij:

Mensenkind, die mannen hebben hun stinkgoden in hun hart doen opkomen en hebben het struikelblok van hun ongerechtigheid vóór zich gezet. Zou Ik Mij dan werkelijk door hen laten raadplegen?

EZECHIËL 14:3

Met andere woorden: 'Ik ga niet tegen hen spreken. Ze komen om God door jouw mond te raadplegen. Ik ga hun niet geven wat ze willen horen. Ze hebben afgoden in hun hart. Ze bewijzen Mij lippendienst door naar Mijn profeet te komen, maar in werkelijkheid hebben ze hun afgoden in hun hart.'

In Babylonië gingen ze blijkbaar niet door met het openlijk aanbidden van de afgoden, maar ze hadden ze nog steeds in hun hart. Dus zegt Hij:

Zou Ik hun antwoord geven als ze Mij om raad vragen?

Maar het enige woord dat Hij hun in vers 6 geeft, is:

Zeg daarom tegen het huis van Israël: Zo zegt de Heere HEERE: Bekeer u, keer u af van uw stinkgoden en keer uw gezichten af van al uw gruweldaden.

EZECHIËL 14:6

18

Noach, Daniël en Job redden alleen zichzelf

Dan gaat Hij verder met meer van hetzelfde, maar vervolgens spreekt Hij over de vier zware oordelen. In vers 12 begint hij:

Het woord van de HEERE kwam tot mij: Mensenkind, wanneer een land tegen Mij zondigt door trouwbreuk te plegen, dan zal Ik Mijn hand ertegen uitstrekken, het er aan brood laten ontbreken en hongersnood erin zenden, zodat Ik daar mens en dier uitroei.

EZECHIËL 14:12-13

Hij zegt in vers 14:

Al zouden te midden ervan deze drie mannen zijn, Noach, Daniël en Job, dan zouden zij alleen door hun gerechtigheid hun eigen leven redden, spreekt de Heere HEERE.

EZECHIËL 14:14

Noach en Job waren natuurlijk mannen uit de oudheid die bekendstonden om hun vroomheid en die alle Joden meteen zouden herkennen. Dit waren godvruchtige mannen. Daniël was een tijdgenoot van Ezechiël. Hij was ongeveer vijftien jaar in ballingschap en stond in Babylon onder de ballingen blijkbaar al bekend om zijn onwrikbare getuigenis, een man van God, zelfs in ballingschap. Hij wordt dus op één lijn gesteld met de voortreffelijke mannen uit het verleden, als iemand die op hetzelfde niveau staat.

Sommigen hebben gemeend dat dit niet de profeet Daniël is. Veel moderne commentatoren, vooral vrijzinnige, maar ook sommige behoudende, geloven dat dit geen verwijzing is naar de profeet Daniël, en dat er in het Hebreeuws Dan-el staat in plaats van Daniël. Dan-el kan beslist evengoed een vorm van Daniël zijn als de vorm waarmee wij vertrouwd zijn. Er is daarom geen reden om te zeggen dat dit niet de

profeet Daniël is. Maar sommigen hebben gemeend dat Dan-el verwijst naar een andere opmerkelijke figuur uit de Joodse geschiedenis dan de profeet Daniël, omdat het niet waarschijnlijk zou zijn dat Daniël in die tijd al zo bekend was.

Maar er is geen reden waarom hij dat niet had kunnen zijn, nadat hij vijftien jaar in Babel was geweest. Hij had de beproevingen die in de eerste hoofdstukken van Daniël worden beschreven al doorstaan. Er is dus geen reden om Daniël af te wijzen als de man die hier wordt bedoeld. Het is juist veel minder waarschijnlijk dat het om een andere persoon met de naam Dan-el zou gaan. Als je mannen als Noach en Job hebt, die algemeen bekendstaan om hun uitzonderlijke vroomheid, en er dan een onbekende figuur met de naam Dan-el bij wordt genoemd, dan is dat niet logisch. Stel dat er in de Joodse geschiedenis een andere man met de naam Dan-el was, misschien zelfs een tijdgenoot van Ezechiël. Hij was niet de profeet Daniël, maar wel vergelijkbaar met Job en Noach. Dan lijkt het hoogst onwaarschijnlijk dat we niets over hem in de Schriften vinden. Het is veel waarschijnlijker dat hier de profeet Daniël wordt bedoeld.

Wat hij zegt, is dat als deze drie rechtvaardige mannen in de stad waren, dat de stad niet zou redden. Bedenk dat Abraham bij God had gepleit voor Sodom. Hij zei:

Misschien zijn er vijftig rechtvaardigen binnen de stad; wilt U hen ook wegvagen en de plaats niet sparen omwille van de vijftig rechtvaardigen die daarin zijn?

GENESIS 18:24

God zei ja. Hij zei:

Misschien zullen er aan de vijftig rechtvaardigen vijf ontbreken; zult U dan om vijf mensen de hele stad te gronde richten? En Hij zei: Ik zal haar niet te gronde richten, als Ik er vijfenveertig vind.

GENESIS 18:28

Hij zei ja.

Wat dacht je van vijfendertig?

Oké.

Vijfentwintig?

Oké.

Wat dacht je van vijftien?

Goed.

Wat dacht je van tien?

En zo onderhandelde hij met God tot een punt waarop God Zich daadwerkelijk vastlegde:

Als er tien rechtvaardigen in de stad zijn, zal Ik de stad sparen.

GENESIS 18:32

Maar er waren geen tien rechtvaardigen in de stad. Er waren er maar een paar: Lot en zijn twee dochters en zijn vrouw. Zijn vrouw heeft het niet helemaal tot buiten de stad gered. Maar er waren maar ongeveer drie mensen in de stad die rechtvaardig genoeg werden geacht om bij dat oordeel gespaard te worden. Door hun gerechtigheid werden zij uit de stad gered, maar de rest van de stad werd verwoest.

Wat hier wordt gezegd, is dat Jeruzalem er zo slecht aan toe is dat Hij de stad niet zou sparen, zelfs als er op dat moment zulke rechtvaardige mensen als Daniël en Noach en Job in waren. Hun invloed zou niet groot genoeg zijn om het oordeel aan de stad voorbij te laten gaan. Zij zouden natuurlijk zichzelf redden. Hun gerechtigheid zou betekenen dat God hen niet zou oordelen, omdat zij rechtvaardige mannen waren, maar de stad zou geen baat hebben bij hun aanwezigheid. Hij zou de stad niet sparen om drie rechtvaardigen, zelfs niet van dit niveau. Als Hij Zijn hongersnood zendt, zou de aanwezigheid van zulke rechtvaardige mannen die niet tegenhouden.

19

De vier zware oordelen over Jeruzalem

Het volgende van de vier zware oordelen na de hongersnood bestaat uit verscheurende dieren, vers 15:

Als Ik wilde dieren door het land zou laten trekken, zodat die het van kinderen beroven en het een woestenij wordt, omdat niemand erdoorheen trekt vanwege de wilde dieren,

EZECHIËL 14:15

enzovoort. Vers 16 zegt:

als die drie mannen in het midden ervan waren, zo waar Ik leef, spreekt de Heere HEERE, zij zouden zelfs zonen en dochters niet kunnen redden. Zij zouden alleen zelf worden gered en het land zou een woestenij worden.

EZECHIËL 14:16

Door te zeggen dat zij zelfs hun zonen en dochters niet zouden redden, zegt Hij opnieuw wat Hij eerder zei: zij konden de stad niet sparen; zij konden door hun gerechtigheid alleen hun eigen ziel redden. Zelfs hun zonen en dochters zouden, als zij niet rechtvaardig waren, geoordeeld worden, terwijl deze drie mannen gespaard werden.

We herinneren ons dat Noach, een van de genoemde mannen, tijdens zijn leven door zijn gerechtigheid wel zijn zonen en zijn schoondochters heeft gered. Ook Lots gerechtigheid heeft zijn dochters gered, want er wordt niet gezegd dat Noachs zonen rechtvaardig waren of dat Lots dochters rechtvaardig waren, maar omwille van hem werden zij gered. En Hij zei dat dit hier niet het geval zou zijn. Als Noach en zijn zonen in Jeruzalem waren en Noach de enige rechtvaardige was, zouden zijn zonen met alle anderen in Jeruzalem omkomen. Het oordeel over Jeruzalem is nu zwaarder dan het

zelfs bij de zondvloed was. Daardoor zal iedere zondaar worden weggenomen en zal niemand gespaard worden omwille van de gerechtigheid van zijn vader. Dat komt opnieuw ter sprake in hoofdstuk 18, waar we binnenkort aan toe zijn.

Het derde zware oordeel is het zwaard. Vers 17:

Of als Ik het zwaard over dat land zou brengen en zeggen zou: Zwaard, u moet door het land heen trekken, zodat Ik daaruit mens en dier uitroei, al zouden die drie mannen in het midden ervan zijn, zo waar Ik leef, spreekt de Heere HEERE, zij zouden geen zonen en dochters kunnen redden, maar alleen zij zouden gered worden.

EZECHIËL 14:17-18

Dan is de pest ten slotte het vierde van de vier zware oordelen:

Of als Ik de pest in dat land zou zenden en Mijn grimmigheid erover bloedig uitstorten om daar mens en dier uit te roeien, en al zouden Noach, Daniël en Job in het midden ervan zijn, zo waar Ik leef, spreekt de Heere HEERE, geen zoon, geen dochter zouden zij kunnen redden, zij zouden door hun gerechtigheid alleen hun eigen leven redden.

EZECHIËL 14:19-20

Er staat:

Want zo zegt de Heere HEERE: Ook al zend Ik Mijn vier ergste oordelen — zwaard, honger, wilde dieren en pest — naar Jeruzalem om daar mens en dier uit te roeien,

EZECHIËL 14:21

Wat Hij nu zegt, is dit: als Ik het nodig vond om ook maar één van deze vier te sturen, als Ik alleen hongersnood stuurde of alleen het zwaard, als Ik een oordeel in welke vorm dan ook stuurde, dan zouden, zei God, alleen de rechtvaardigen gespaard worden en zou de stad onder het oordeel vallen. Maar Hij zegt: hoeveel te meer wanneer Ik alle vier tegelijk stuur?

[Vertalersnoot: De Engelse vertaling die Gregg gebruikt, begint Ezechiël 14:21 met ‘How much more’, oftewel ‘hoeveel te meer’. De hierboven aangehaalde Nederlandse vertaling begint met ‘Ook al’.] Hoeveel te meer wanneer Ik de misdaden van de stad zo ernstig vind dat ze rechtvaardigen dat Ik alle vier deze zware oordelen tegelijk stuur? Hoeveel minder zal er dan iemand anders gespaard worden dan de rechtvaardige zelf?

20

Het overblijfsel toont Gods rechtvaardigheid

Dan ten slotte, in de verzen 22 tot en met 23:

zie, dan zullen er toch in overblijven die ontkomen, en die naar buiten gebracht zullen worden, zonen en dochters. Zie, zij zullen naar u uittrekken en u zult hun weg en hun daden zien. Dan zult u getroost worden over het onheil dat Ik over Jeruzalem gebracht heb, al wat Ik erover gebracht heb.

EZECHIËL 14:22

Opnieuw de belofte van het overblijfsel.

Deze zonen en dochters zullen mensen zijn die zelf rechtvaardig zijn. Niet alleen dochters van rechtvaardige mensen, maar het zouden rechtvaardige dochters en zonen zijn.

Zo zullen zij u troost geven als u hun weg en hun daden zult zien. Dan zult u weten dat Ik al wat Ik er gedaan heb, niet zonder reden gedaan heb, spreekt de Heere HEERE.

EZECHIËL 14:23

Met andere woorden, wanneer je het resultaat ziet, wanneer je de goede vrucht ziet, wanneer het rechtvaardige overblijfsel schittert als de sterren, wanneer de goddelozen vernietigd worden, dan zul je Mijn redenen kennen. Je zult de rechtvaardigheid zien. Je zult zien dat Ik een goede reden had voor wat Ik deed.

Er zijn momenten waarop we de rechtvaardigheid van God niet kunnen zien in hoe Hij de wereld haar gang laat gaan. En veel mensen zeggen: 'Ik kan niet geloven in een God Die toelaat dat onschuldige slachtoffers worden weggevaagd bij dit soort rampen enzovoort.' Maar God zegt: 'Wanneer je het eindresultaat ziet, dan zul je weten dat Ik wat Ik deed, niet zonder reden deed. Ik had een goede reden. Ik was rechtvaardig.'

Er zijn momenten waarop we daarin de rechtvaardigheid van God niet kunnen zien. Toch aanvaarden we in geloof dat Hij alleen rechtvaardige dingen doet. Wanneer het eindresultaat zichtbaar wordt en we voor Hem staan, zullen we zien zoals Hij ziet en kennen zoals we zelf gekend zijn. Zoals er staat:

Nu immers kijken wij door middel van een spiegel in een raadsel, maar dan zullen wij zien van aangezicht tot aangezicht. Nu ken ik ten dele, maar dan zal ik kennen, zoals ik zelf gekend ben.

1 KORINTHE 13:12

Dan zullen we gemakkelijk kunnen zien en erkennen hoe rechtvaardig het was wat God deed. Ondertussen moeten we soms in geloof aanvaarden dat wat Hij laat gebeuren en wat Hij doet, juist is.

21

Zure druiven en de schuld van de vaders

Nu slaan we over naar hoofdstuk 18, dat nog niet aan bod is gekomen. Hoofdstuk 18 en de inhoud ervan komen in hoofdstuk 33 opnieuw aan de orde. Kennelijk is het voor Ezechiël belangrijk genoeg om het twee keer te herhalen, één keer vóór en één keer na de val van Jeruzalem.

Er staat:

Het woord van de HEERE kwam tot mij: Wat is er met u dat u dit spreekwoord gebruikt over het land van Israël: De vaders eten onrijpe druiven, en de tanden van de kinderen worden stomp?

EZECHIËL 18:1-2

Wat betekende dat spreekwoord nu? Je bent dat spreekwoord tegengekomen toen je Jeremia bestudeerde, want het werd ook aangehaald in Jeremia 31:29, en het wordt twee keer aangehaald in Ezechiël. Kennelijk werd het algemeen gebruikt onder degenen die behoorden tot de laatste generatie overlevenden vóór de verwoesting van Jeruzalem. Ze zeiden dat de vaders zure druiven hadden gegeten en dat de kinderen daaronder leden.

De tanden van de kinderen worden dus stomp. Het gevolg van het eten van zure druiven wordt door de kinderen ervaren, maar zij zijn niet degenen die de zure druiven hebben gegeten. Waarom zouden zij de gevolgen moeten ondervinden? Waarom zouden zij moeten lijden onder de gevolgen van de zure druiven die hun vaders hebben gegeten? Dat is wat hier wordt gezegd.

In wezen zeggen ze: de ellende die over ons komt, is het gevolg van de zonden van onze vaders. Onze vaders hebben de dingen gedaan waardoor onze tanden stomp zijn geworden. Zij zijn degenen die de zure druiven hebben gegeten, en wij zijn gewoon rechtvaardig, maar lijden onder de gevolgen van de daden van onze goddeloze vaders. Dat is in wezen de gedachte achter hun gebruik van die gelijkenis of dat spreekwoord.

Met andere woorden, ze zeiden: ‘Dit oordeel dat gekomen is, is niet onze schuld. Wij zijn goede mensen. Het ligt aan onze vaders en de goddeloze dingen die zij vroeger hebben gedaan. Zij zijn degenen die hiervan de schuld krijgen.’

En God zegt door Ezechiël:

Zo waar Ik leef, spreekt de Heere HEERE, als u dit spreekwoord in Israël nog durft te gebruiken! Zie, alle mensenlevens behoren Mij toe. Zowel het leven van de vader als het leven van de zoon, die behoren Mij toe. De mens die zondigt, die zal sterven.

EZECHIËL 18:3-4

En wat Hij zegt, is dat niemand die zonder zonde is, zal sterven alleen maar omdat zijn vader een zondaar was. Als je vader zondigt en als het ware zure druiven eet, zoals het spreekwoord zegt, zullen jouw tanden niet stomp worden tenzij je zelf ook zure druiven eet. Je zult de gevolgen van de zonden van je ouders niet ondervinden zonder zelf ook een zondaar te zijn.

En wat Hij in wezen tegen hen zegt, is dit: jullie zullen sterven, maar dat komt niet door de zonden van jullie vader, het komt door jullie eigen zonden.

22

Drie generaties, ieder met eigen keuzes

Jullie ouders zijn gestorven vanwege hun zonden; jullie zullen sterven vanwege die van jullie. Maar dan zegt Hij het volgende, en Hij geeft een lange, omslachtige beschrijving van wat Hij bedoelt. In vers 5 begint Hij ermee:

Wanneer nu iemand een rechtvaardige is en recht en gerechtigheid doet — hij eet geen offermaaltijden op de bergen, slaat zijn ogen niet op naar de stinkgoden van het huis van Israël, onteert de vrouw van zijn naaste niet, heeft geen gemeenschap met een afgezonderde vrouw,

EZECHIËL 18:5-6

Dat was door de wet verboden, met je vrouw slapen wanneer ze ongesteld is.

buit niemand uit, geeft aan de schuldenaar zijn onderpand terug, maakt geen roofgoed buit, geeft de hongerige zijn brood, bedekt de naakte met kleding, leent niet uit tegen rente en neemt geen winst, keert zijn hand af van onrecht, geeft een betrouwbaar oordeel bij geschillen tussen de een en de ander,

EZECHIËL 18:7-8

Dat wil zeggen, hij leent uit zonder rente te vragen.

gaat in Mijn verordeningen en neemt Mijn bepalingen in acht door betrouwbaar te handelen — die rechtvaardige zal zeker in leven blijven, spreekt de Heere HEERE.

EZECHIËL 18:9

Dit is een lange beschrijving van een man over wie er staat:

hij is rechtvaardig. Hij zal leven, zegt de Heer.

Als hij een rechtvaardig man is, maakt het niet uit dat zijn vader zure druiven eet. Zijn tanden zullen niet stroef worden als hij zelf rechtvaardige dingen doet. God zal zijn persoonlijke gerechtigheid eren.

Maar in vers 10 staat:

Maar heeft hij nu een gewelddadige zoon voortgebracht, een bloedvergieter, die helaas maar één van die dingen doet — terwijl de vader dat allemaal niet doet — ja, zelfs op de bergen offermaaltijden eet en de vrouw van zijn naaste onteert, de arme en de behoeftige uitbuit, roofgoed buitmaakt, een onderpand niet teruggeeft, en zijn ogen opslaat naar de stinkgoden en een gruweldaad doet,

EZECHIËL 18:10-12

En dan wordt de hele lijst nog eens doorgenomen van alle goddeloze dingen die deze zoon van de rechtvaardige man doet, al die goddeloze dingen. Aan het einde van vers 13 staat:

uitleent tegen rente en winst neemt — zou die dan in leven mogen blijven? Hij mag niet in leven blijven: al die gruweldaden heeft hij namelijk gedaan. Hij moet zeker gedood worden. Zijn bloed rust op hem!

EZECHIËL 18:13

Dus ook al heeft iemand een rechtvaardige vader, als hij zelf niet rechtvaardig is, is hij ten dode opgeschreven. God heeft geen kleinkinderen. Als je vader of je moeder een kind van God was, maakt dat jou nog geen kind van God. Als je ouders rechtvaardig waren voor God, betekent dat niet dat jij automatisch rechtvaardig bent voor God. Je

moet persoonlijk verantwoording afleggen tegenover God voor je eigen keuzes en je eigen gedrag en je eigen reactie op Zijn wetten. Een rechtvaardige vader hebben, geeft je geen garantie dat je veilig bent.

Het feit dat de Joden rechtvaardige voorouders hadden in Abraham, Izak en Jakob, betekent niet dat ze onvoorwaardelijk Gods volk zouden zijn. Als hun vadersen rechtvaardig waren, mooi en goed; laten zij dan ook rechtvaardig zijn. Maar als ze niet rechtvaardig zijn, zullen ze er geen voordeel van hebben dat ze rechtvaardige voorouders of rechtvaardige ouders hebben.

Verder staat er in vers 14:

‘Kijk, als hij’ — dat wil zeggen: de goddeloze man.

En zie, heeft hij een zoon voortgebracht die al de zonden van zijn vader die hij doet, ziet; hij ziet ze, maar doet zelf die dingen niet —

EZECHIËL 18:14

We zijn nu bij de kleinzoon van de eerste persoon die genoemd werd.

hij eet geen offermaaltijden op de bergen, slaat zijn ogen niet op naar de stinkgoden van het huis van Israël, onteert de vrouw van zijn naaste niet,

EZECHIËL 18:15

Enzovoort. Hij doet al die slechte dingen niet. Aan het einde van vers 17 staat:

blijft met zijn handen van de arme af, neemt geen rente en winst, voert Mijn bepalingen uit en gaat in Mijn verordeningen — die zal niet sterven vanwege de ongerechtigheid van zijn vader. Hij zal zeker in leven blijven.

EZECHIËL 18:17

Wat zijn vader betreft, vers 18:

Zijn vader — omdat hij zich aan afpersing schuldig gemaakt heeft, roofgoed van zijn broeder buitgemaakt heeft en te midden van zijn volksgenoten gedaan heeft wat niet goed was — zie, hij zal sterven vanwege zijn ongerechtigheid.

EZECHIËL 18:18

Wat Hij zegt, is dat een rechtvaardig man zal leven; een goddeloos man zal sterven. De vaders zullen niet de zure druiven eten waarna de tanden van de kinderen stroef worden. Als de tanden van de kinderen stroef worden, komt dat doordat de kinderen ook zure druiven hebben gegeten.

Hij zegt in wezen dat de boodschap van dit hoofdstuk aan Zijn volk deze is: ja, jullie tanden zullen stroef worden. Er komt een oordeel. De gevolgen van de zonde komen over jullie. Maar geef jullie ouders er niet de schuld van. Zeg niet dat het jullie ouders zijn die gezondigd hebben. Jullie hebben ook gezondigd.

Zie, alle mensenlevens behoren Mij toe. Zowel het leven van de vader als het leven van de zoon, die behoren Mij toe. De mens die zondigt, die zal sterven.

EZECHIËL 18:4

Als jullie zullen sterven, als er een oordeel over jullie komt, is dat niet omdat jullie ouders gezondigd hebben; het is omdat jullie zelf gezondigd hebben. Geef hun niet de schuld.

23

Gevolgen van ouderlijke zonden en eigen schuld

Vers 19 zegt:

Maar u zegt: Waarom draagt de zoon de ongerechtigheid van zijn vader niet? Wel, de zoon heeft recht en gerechtigheid gedaan: al Mijn verordeningen heeft hij in acht genomen en hij heeft ze gehouden. Hij zal zeker in leven blijven.

EZECHIËL 18:19

Ze vragen dit: draagt de zoon dan niet de ongerechtigheid van de vader? Waarom zouden ze dat zeggen? Omdat er gedeelten in het Oude Testament staan, vooral in de wet, in hoofdstuk 20 van Exodus, volgens mij in vers 6, waar staat:

[Vertalersnoot: Gregg noemt vermoedelijk per abuis vers 6; de bedoelde uitspraak staat in vers 5.]

God is een na-ijverig God, Die de ongerechtigheid van de vaders aan de kinderen vergeldt, tot in het derde en vierde geslacht.

EXODUS 20:5

Dit doet natuurlijk vermoeden dat er gevallen zijn waarin de afgoderij van een ouder een oordeel zal brengen, en dat oordeel kan zich over meerdere generaties uitstrekken.

Dat was natuurlijk het geval bij de Babylonische ballingschap. De generatie die afgoden diende, werd in gevangenschap weggevoerd. Verschillende generaties van hun kinderen werden in gevangenschap geboren. Die kinderen hebben nooit afgoden aanbeden, maar toch zaten ze in gevangenschap; ze waren in ballingschap. Dat was een situatie waarin ze wel de gevolgen van de zonden van hun vader ondervonden, maar niet in de zin dat ze voor de zonden van hun vader zouden sterven.

Uiteindelijk houdt God een mens, wat zijn ziel betreft, verantwoordelijk voor zijn eigen daden. Het is waar dat de uiterlijke omstandigheden van iemand nadelig beïnvloed kunnen worden doordat hij een zondige ouder of een zondige grootouder heeft. Zelfs alcoholisme, het slaan van je vrouw, homoseksualiteit, kindermisbruik, zulke dingen die een vader doet, kunnen ook door zijn kinderen en kleinkinderen worden voortgezet. Dat betekent niet dat zijn kinderen en kleinkinderen geen verantwoordelijkheid dragen wanneer ze dezelfde dingen doen. Maar ze hebben wel een achterstand doordat ze een ouder hebben die een slecht voorbeeld geeft. Ze lijden er wel enigszins onder dat ze zo'n ouder hebben, en het kan ertoe leiden dat ze zelf verder in zonde raken.

Het heeft gevolgen als je slechte ouders hebt. Als je ouders ontucht hebben gepleegd en aids of syfilis of iets dergelijks hebben opgelopen, kan het kind dat daaruit geboren wordt met aids ter wereld komen, of blind zijn door syfilis. Of als de ouders drugsverslaafd zijn, heroïneverslaafd, kan een kind als drugsverslaafde geboren worden. Dat betekent niet dat God het kind aanrekent. Het betekent niet dat de ziel van het kind zal sterven vanwege wat zijn ouders hebben gedaan. Ieder mens is tegenover God verantwoordelijk voor zijn eigen ziel en zijn eigen morele keuzes.

Maar het staat buiten kijf dat sommige soorten zonden slechte gevolgen hebben voor het nageslacht, en sommige daarvan werken verscheidene generaties door. Dit ontkent dus niet dat de gevolgen van de zonden van ouders soms door verscheidene volgende generaties worden gevoeld. Maar wat hier wordt gezegd, is dat God iemand niet moreel verantwoordelijk houdt voor de wandaden van zijn ouders. Hoewel er verscheidene generaties Joden in gevangenschap werden geboren, leden ze in zekere zin onder de zonden van hun ouders. Maar ze werden niet moreel verantwoordelijk gehouden voor wat hun ouders hadden gedaan. Ze konden nog steeds Gods volk zijn. Hun ziel hoefde niet te sterven vanwege de daden van hun ouders.

Er was hier dus sprake van een misverstand. Ze dachten dat ze leden en misschien door God geoordeeld zouden worden vanwege wat hun ouders hadden gedaan. Ze zeiden:

Waarom draait de zoon niet op voor de schuld van zijn vader?

Ze dachten dat dat het geval was. Maar Hij antwoordt als volgt:

Maar u zegt: Waarom draagt de zoon de ongerechtigheid van zijn vader niet? Wel, de zoon heeft recht en gerechtigheid gedaan: al Mijn verordeningen heeft hij in acht genomen en hij heeft ze gehouden. Hij zal zeker in leven blijven. De mens die zondigt, die zal sterven. De zoon zal de ongerechtigheid van de vader niet dragen, en de vader zal de ongerechtigheid van de zoon niet dragen. De gerechtigheid van de rechtvaardige zal op hemzelf zijn, en de goddeloosheid van de goddeloze zal op hemzelf zijn.

EZECHIËL 18:19-20

24

Bekering en afval veranderen het oordeel

Met andere woorden, ieder mens is persoonlijk verantwoordelijk voor wat hij doet. Dan geeft Hij het voorbeeld van een goddeloze die zich van zijn zonden afkeert en ermee ophoudt. Hoewel hij goddeloos was en de dood hem wachtte, staat er in vers 21:

Hij zal niet sterven.

Vers 22:

Al zijn overtredingen, die hij begaan heeft, ze zullen hem niet in herinnering gebracht worden. Vanwege zijn gerechtigheid, die hij gedaan heeft, zal hij leven.

EZECHIËL 18:22

Dit is de belofte die ook in het Nieuwe Testament duidelijk naar voren komt. Hoe goddeloos je verleden ook is geweest, als je je daarvan afkeert:

en aan hun zonden en hun wetteloze daden zal Ik beslist niet meer denken.

HEBREEËN 10:17

Hij zal je vroegere zonden niet tegen je aanvoeren. Dat is een heerlijke belofte waarop iedereen die bekeerd is vertrouwt en die iedereen die bekeerd is als een kostbare belofte beschouwt.

Maar het is ook heel belangrijk om de keerzijde ervan te overwegen. En veel mensen die dat ene aspect omarmen, omarmen het tweede niet, want Hij zegt in vers 24:

Maar als de rechtvaardige zich afkeert van zijn gerechtigheid en onrecht doet, overeenkomstig al de gruweldaden die de goddeloze gedaan heeft en doet, zal hij in leven blijven? Al zijn gerechtigheden, die hij gedaan heeft, ze zullen niet in herinnering gebracht worden. Vanwege zijn trouwbreuk, die hij gepleegd heeft en vanwege zijn zonde, die hij begaan heeft, alleen dáárom zal hij sterven.

EZECHIËL 18:24

Halverwege staat er vervolgens:

Al het goede dat hij heeft gedaan, zal niet meer meetellen.

En aan het einde staat:

Hij zal sterven door de zonden die hij heeft begaan.

We vinden het dus allemaal prachtig dat de Bijbel zegt dat, als we zondaars zijn en ons tot gerechtigheid keren, ons tot God keren, onze zonden door God vergeten zullen worden en we als rechtvaardige mensen behandeld zullen worden. We zullen in gerechtigheid sterven en bij de Heere zijn. We zullen leven. Maar het is minder

populair om het volgende te zeggen. Als een rechtvaardig mens, een christen die God volgt, afvalt, zijn geloof verzaakt en terugkeert naar zijn goddeloze levenswijze, zal zijn gerechtigheid niet in herinnering worden gebracht. Hij zal dan in zijn zonden sterven.

Met andere woorden, het feit dat je ooit met God wandelde, is geen garantie dat je vandaag in een juiste verhouding tot God staat. Je laatste toestand zal je eeuwige toestand bepalen. Het is belangrijk om nu met God te wandelen. Met andere woorden, je kunt niet gewoon een aantal jaren rechtvaardig leven achter de rug hebben en zeggen: ‘Nou, ik heb nu wel recht op een beetje zondig genot, want ik heb een behoorlijk grote voorraad goede daden opgebouwd. Nu kan ik er wel op uitgaan en me een tijdje uitleven.’

Het gaat om de toestand waarin je uiteindelijk verkeert. Of je vandaag met God wandelt, bepaalt of je vandaag bij Hem bent, en of je in zonde leeft of als een rechtvaardig mens zult sterven. Het heeft ermee te maken of we vandaag, of op het moment dat we sterven — en we weten nooit wanneer dat is, maar het zou vandaag kunnen zijn — met Hem wandelen. Dit benadrukt hoe noodzakelijk het is om nu een relatie met God te hebben, onze relatie met God te onderhouden, en niet te vertrouwen op vroegere lauweren en wat we vroeger met God hebben bereikt.

Want de apostel Paulus zei zelf in 1 Korinthe 9, daar aan het eind, dat hij zijn lichaam hard aanpakt. Hij houdt het onder bedwang.

Opdat ik niet zelf verworpen zou worden, nadat ik tot anderen heb gepredikt.

1 KORINTHE 9:27

Met andere woorden: ik heb zelf heel veel werk voor God gedaan. Ik heb tot anderen gepredikt. Ik heb het Evangelie over de hele wereld gepredikt. Maar hij zegt: „Ik zou zelf nog steeds verworpen kunnen worden als ik mijn eigen wandel laat verslappen, als ik mijn eigen wandel niet onderhoud.” Dat is dus belangrijk om te beseffen.

25

Israëls verwijt dat God onrechtvaardig is

Dan staat er dat mensen hierover klagen. Het lijkt volkomen rechtvaardig, maar zij zien de rechtvaardigheid ervan niet in. In vers 25:

Verder zegt u: De weg van de Heere is niet recht. Luister toch, huis van Israël! Mijn weg is niet recht? Zijn niet veeleer uw wegen onrecht?

EZECHIËL 18:25

Ofwel niet billijk; hij is niet rechtvaardig.

Daarna legt Hij hetzelfde nog eens uit, met dezelfde woorden waarmee Hij het zojuist heeft uitgelegd. Vervolgens zegt Hij in vers 29:

Het huis van Israël zegt desondanks: De weg van de Heere is niet recht. Huis van Israël, zijn Mijn wegen niet recht? Zijn niet veeleer uw wegen onrecht?

EZECHIËL 18:29

Met andere woorden: jullie zijn degenen die geen juist rechtvaardigheidsgevoel hebben. Wat Ik doe is volkomen rechtvaardig, en iedereen die helder kan denken, kan inzien dat wat Ik hier zeg rechtvaardig is. Het is volkomen juist. Maar mensen met een verdraaid rechtvaardigheidsgevoel kunnen zich niet vinden in de rechtvaardigheid van God.

En wanneer we mensen horen zeggen: „God is niet rechtvaardig als Hij, terwijl Hij wist dat Adam en Eva zouden vallen, hen toch schiep., of als Hij, terwijl Hij wist dat ik naar de hel zou gaan, mij toch geboren liet worden, terwijl ik er niet eens voor gekozen heb om geboren te worden — dat is niet rechtvaardig.” Of: „Hoe zou God bepaalde mensen kunnen bestemmen om veroemd te worden?” Of Hij dat heeft gedaan of niet, daarover valt te discussiëren, maar stel dat Hij het heeft gedaan? Als wij God als onrechtvaardig beoordelen, laat dat alleen maar zien dat ons rechtvaardigheidsgevoel

niet hetzelfde is als het Zijne. En als het niet hetzelfde is, wiens wegen zijn dan onrechtvaardig, die van Hem of die van ons? Wij zijn degenen die het recht verdraaien. En dat is wat Hij zegt. God zegt: „Ik ben rechtvaardig. Jullie zijn degenen die een verkeerde kijk hebben op wat rechtvaardigheid is.”

26

God wil bekering en leven

Vers 30:

Daarom zal Ik u berechten, huis van Israël, ieder overeenkomstig zijn wegen, spreekt de Heere HEERE. Keer terug en bekeer u van al uw overtredingen, dan zal de ongerechtigheid u geen struikelblok worden.

EZECHIËL 18:30

Niet die van zijn vader, maar die van hemzelf.

Werp al uw overtredingen, waarmee u overtreden hebt, van u af en maak u een nieuw hart en een nieuwe geest. Waarom zou u sterven, huis van Israël? Ik schep immers geen behagen in de dood van een stervende, spreekt de Heere HEERE, dus bekeer u en leef!

EZECHIËL 18:31-32

Hij heeft geen behagen in de dood van degenen die onder het oordeel zijn gekomen. In vers 23 zei Hij hetzelfde:

Zou Ik werkelijk behagen scheppen in de dood van de goddeloze? spreekt de Heere HEERE. Is het niet, wanneer hij zich bekeert van zijn wegen, dat hij zal leven?

EZECHIËL 18:23

Of zoals Hij het zegt in hoofdstuk 33, waar de inhoud van dit hoofdstuk wordt herhaald, in hoofdstuk 33, vers 11 zegt Hij:

Zeg tegen hen: Zo waar Ik leef, spreekt de Heere HEERE, Ik vind geen vreugde in de dood van de goddeloze, maar daarin dat de goddeloze zich bekeert van zijn weg en leeft! Bekeer u, bekeer u van uw slechte wegen, want waarom zou u sterven, huis van Israël?

EZECHIËL 33:11

God is geen wraakzuchtig iemand Die graag mensen verplettert die over de schreef gaan. Hij heeft er geen enkel behagen in dat goddeloze mensen sterven. Het behaagt Hem helemaal niet dat iemand in de hel zal branden. Het is niet Zijn verlangen dat iemand verloren gaat. Zoals in het Nieuwe Testament, in 2 Petrus hoofdstuk 3, staat:

De Heere vertraagt de belofte niet (zoals sommigen dat als traagheid beschouwen), maar Hij heeft geduld met ons en wil niet dat enigen verloren gaan, maar dat allen tot bekering komen.

2 PETRUS 3:9

Dat is 2 Petrus 3:9. God verlangt er niet naar dat iemand sterft. Hij wil dat iedereen zich bekeert. Hij wil dat iedereen zich omkeert. Hij zou willen dat iedereen behouden wordt, maar niet iedereen doet dat.

27

Israëls opstand en Gods heilige Naam

Dan houden we nu de hoofdstukken 20, 21 en 22 over. Het zijn lange hoofdstukken, en we zullen ze niet vers voor vers behandelen. Maar het zijn ook het soort hoofdstukken waarbij dat niet nodig zal zijn. Hoofdstuk 20 bijvoorbeeld is behoorlijk lang — het telt bijna 50 verzen, 49 — en is eenvoudigweg een weergave van de geschiedenis van de

opstandigheid onder de Joden. En de meeste verzen vertellen gewoon opnieuw het verhaal van hoe Hij hen uit Egypte leidde en hoe ze telkens weer tegen Hem in opstand kwamen. En als we, zoals wij hebben gedaan, het boek Exodus en het boek Numeri en het boek Richteren en de boeken Koningen hebben gelezen, kennen we het verhaal al.

En Hij vat in wezen het verhaal samen, waarbij Hij er herhaaldelijk op wijst dat ze, nadat God deze dingen had gedaan, altijd in opstand kwamen. Maar drie keer onderbreekt Hij het verhaal met een uitspraak zoals die in vers 9, waar staat:

Ik handelde ter wille van Mijn Naam, zodat Die niet ontheiligd werd voor de ogen van de heidenvolken in het midden waarvan zij verbleven, waaraan Ik Mij voor hun ogen bekendgemaakt had door hen uit het land Egypte te leiden.

EZECHIËL 20:9

Deze uitspraak komt verschillende keren in het hoofdstuk voor.

Waar Hij het hier over heeft, is dat Hij, wanneer ze in opstand kwamen, alle reden had om hen aan te klagen. Hij had hen kunnen oordelen, en kwam in sommige gevallen zelfs in de verleiding om hen te oordelen. Maar wat Hij zegt, is dat Hij het omwille van Zichzelf niet deed. Hij bleef met hen werken. Met andere woorden: „Ik handelde, of Ik werkte met hen, omwille van Mijn eigen Naam. Niet omdat ze enige barmhartigheid verdienden, maar vanwege Mijn Naam. Ik wilde niet dat Mijn Naam onder de heidenen ontheiligd werd.”

Je herinnert je waarschijnlijk nog heel levendig Exodus hoofdstuk 32, waar God de Israëlieten wilde uitroeien vanwege het gouden kalf. Mozes kwam voor hen tussenbeide en wist te bereiken dat ze bij die gelegenheid gespaard werden. En hij zei:

God, wat zullen de heidenen over Uw Naam zeggen? Wat zullen ze zeggen? Ze zullen zeggen dat U hen uit Egypte hebt geleid en hen in Egypte niet in leven kon houden, en dat U hen daarom hebt gedood.

EXODUS 32

Daarom spaarde God hen om Zijn eigen Naam te rechtvaardigen, zodat de heidenen geen aanleiding zouden hebben om kwaad van God te spreken.

Met andere woorden, het volk gaf God geen enkele rechtvaardiging om hen te sparen. Hun daden verdienden alleen maar oordeel. Maar omdat God bezorgd was om Zijn eigen reputatie, hield Hij het oordeel van tijd tot tijd tegen. Hij zegt opnieuw in vers 14:

Ik handelde ter wille van Mijn Naam, zodat Die niet ontheiligd werd voor de ogen van de heidenvolken. Ik had hen immers voor hun ogen uit Egypte geleid.

EZECHIËL 20:14

Ook in vers 22:

Maar Ik heb Mijn hand afgekeerd en handelde ter wille van Mijn Naam, zodat Die niet ontheiligd werd voor de ogen van de heidenvolken. Ik had hen immers voor hun ogen uit Egypte geleid.

EZECHIËL 20:22

Dat wil zeggen, Hij oordeelde niet toen Hij dat wel had kunnen doen.

Hij benadrukt hier dat Hij, toen Hij hen had kunnen oordelen, terugdeinsde voor het oordeel, zodat Hij Zijn eigen Naam niet zou ontheiligen in de ogen van de heidenen. Maar wat hier naar voren komt, is dat zij vervolgens Gods Naam ontheiligden. Hoewel Hij wilde voorkomen dat Zijn Naam ontheiligd werd door geen oordeel te laten zien, door hen zonder oordeel te laten voortleven, werd Zijn Naam toch door hen ontheiligd.

Verderop, in vers 39 bijvoorbeeld, staat:

Wat u betreft, huis van Israël, zo zegt de Heere HEERE: Ga, laat ieder zijn stinkgoden maar dienen, ook hierna, want u luistert toch niet naar Mij. Ontheilig echter Mijn heilige Naam niet meer met uw geschenken en uw stinkgoden,

EZECHIËL 20:39

Wat Hij daar zegt, is: ‘Jullie hebben Mijn Naam ontheilgd. Ik heb jullie herhaaldelijk gespaard, zodat Mijn Naam niet ontheilgd zou worden, maar Mijn barmhartigheid heeft Mij helemaal niets opgeleverd. Die heeft jullie alleen maar aangemoedigd om door te gaan met jullie zonden, en jullie hebben Mijn Naam ontheilgd met jullie afgoderij.’

In vers 39 zegt Hij:

Neem je afgoden mee en ga zo ver bij Me vandaan als je wilt. Ga maar naar Babylon, waar ze heel veel afgoden aanbidden. Ga ver bij Me vandaan, want als je Mij en tegelijk ook afgoden aanbidt, maak je Mij onrein. Maar als je je afgoden gaat aanbidden, neem ze dan mee, ver bij Me vandaan. Wat Mij betreft blijf je ver bij Me vandaan. Bezoedel Mijn Naam niet langer door de aanbidding van Mij te vermengen met de aanbidding van afgoden.

Te midden daarvan wil ik je wijzen op de verzen 25 en 26. Als onderdeel van Zijn reactie op hen zegt Hij:

Toen heb Ik hun ook verordeningen gegeven die niet goed waren, en bepalingen waardoor zij niet leven zouden. Ik verontreinigde hen door hun eigen geschenken, doordat zij alles wat de baarmoeder opent door het vuur lieten gaan, opdat Ik hen verwoesten zou, zodat zij zouden weten dat Ik de HEERE ben.

EZECHIËL 20:25-26

Dat wil zeggen, al hun eerstgeboren zonen verbrandden ze voor Moloch.

Het lijkt alsof God Degene is Die hen tot deze handelingen heeft aangezet, en dat waren gruwelijke handelingen. Hij zegt:

‘Ik maakte hen onrein door hun offergaven.’ En Hij zorgde ervoor dat zij hun zonen door het vuur lieten gaan, alsof Hij Degene is Die het liet gebeuren. Maar waar staat:

Ik gaf hun regels, zou het vertaald kunnen en moeten worden als:

Ik liet hen over aan regels die niet goed waren.

Net zoals in Romeinen hoofdstuk 1, waar staat:

God gaf hen over aan de begeerten van hun eigen hart.

ROMEINEN 1:24

Of:

Hij gaf hen over aan een verwerpelijk denken.

ROMEINEN 1:28

Het betekent: ‘Ik greep niet langer in. Ik liet hen hun gang gaan en Mijn goede verordeningen verlaten, en Ik gaf hen over aan de gedragingen waaraan zij de voorkeur gaven.’ Dat waren geen goede gedragingen, en die brachten hen tot de aanbidding van Moloch enzovoort. Met andere woorden, dat was een deel van Zijn oordeel over hen. Hij hield op hen tegen te houden. Hij liet hen het kwaad van hun hart volledig en ongeremd tonen, door hen deze afgoden te laten nalopen.

28

Herstel en offers op Gods heilige berg

Kijk naar vers 40.

want op Mijn heilige berg, op de hoge berg van Israël, spreekt de Heere HEERE, daar zal heel het huis van Israël Mij in het land dienen, in zijn geheel. Daar zal Ik in hen behagen scheppen en daar zal Ik uw heoffers vragen, met het allerbeste van al uw geheiligde gaven.

EZECHIËL 20:40

Hier spreekt Hij over het aanvaarden van offers van hen op Zijn heilige berg. Dit wijst volgens mij vooruit naar het huidige tijdperk van de gemeente. De heilige berg is het geestelijke Sion, dat in Hebreeën hoofdstuk 12 met die term wordt aangeduid. Ik geloof dat dit een van de vele passages is zoals die in Jesaja 2. Daar staat:

Het zal in het laatste der dagen geschieden dat de berg van het huis van de HEERE vast zal staan als de hoogste van de bergen, en dat hij verheven zal worden boven de heuvels, en dat alle heidenvolken ernaartoe zullen stromen.

JESAJA 2:2

Dat gaat over de gemeente. En er staat:

Daar zal Ik hun offers aannemen.

Vers 42:

Dan zult u weten dat Ik de HEERE ben, wanneer Ik u op het grondgebied van Israël breng, in het land waarover Ik Mijn hand opgeheven heb om het aan uw vaders te geven.

EZECHIËL 20:42

Dat wil zeggen, het geestelijke vaderland.

Daar zult u dan denken aan uw wegen en aan al uw daden waarmee u uzelf verontreinigd hebt. U zult van uzelf walgen vanwege al uw slechte daden, die u gedaan hebt.

EZECHIËL 20:43

En:

jullie zullen van jezelf walgen om het kwaad dat jullie hebben gedaan.

Vers 44:

Dan zult u weten dat Ik de HEERE ben, wanneer Ik omwille van Mijn Naam met u niet zal doen overeenkomstig uw slechte wegen en uw verdorven daden, huis van Israël, spreekt de Heere HEERE.

EZECHIËL 20:44

Toen Hij eerder verschillende keren sprak over het handelen met hen ter wille van Zijn Naam, verdroeg Hij hen en bleef Hij met hen bezig, ondanks het feit dat ze het oordeel verdienden. Nu zegt Hij: 'Het uiteindelijke beeld van Mijn barmhartigheid zal zichtbaar worden wanneer het overblijfsel onder de Messias op de heilige berg de juiste offers brengt. Dan zal blijken hoe Ik met jullie handel ter wille van Mijn eigen Naam, ook al verdienen jullie het oordeel.'

29

Het aangekondigde vuur in de Negev

Hier aan het einde staat een heel korte profetie tegen de zuidelijke streken. Maar dat is nu eigenlijk een woestijngebied ten zuiden van Jeruzalem, dat de Negev wordt genoemd. In vers 46:

Mensenkind, richt uw gezicht in de richting van het zuiden, laat uw woorden naar het zuiden stromen en profeteer tegen het woud van het veld van het Zuiderland.

EZECHIËL 20:46

Het woord voor ‘zuiden’ daar is in het Hebreeuws Negev, N-E-G-B of N-E-G-V. Beide zijn juist, en het is een specifieke benaming voor het woestijngebied ten zuiden van Jeruzalem.

Het is interessant wat hij profeteert, want er staat:

Zeg tegen het woud van het Zuiderland: Hoor het woord van de HEERE! Zo zegt de Heere HEERE: Zie, Ik zal een vuur in u aansteken, dat in u elke jonge boom en elke dorre boom verteren zal. De uitslaande vlam zal niet doven, daardoor zullen alle gezichten van zuid tot noord geblakerd worden.

EZECHIËL 20:47

enzovoort. In de laatste twee verzen werkt hij dat nog wat verder uit.

Maar het is interessant dat deze Negev tegenwoordig een kale woestijn is. Het is duidelijk dat er bomen waren toen Ezechiël profeteerde. Er was daar een bos. Er staat: het bos in het zuidelijke gebied.

Maar nu is daar geen bos. Er staan helemaal geen bomen. Het is alleen maar een kale woestijn. Zijn profetie is dus kennelijk uitgekomen. Misschien gebeurde dat bij de Babylonische invasie, toen ze alle bomen vernielden en verbrandden en ook de stad platbrandden. Maar één ding is zeker: als je daar vandaag naartoe gaat, zul je zien dat er geen bomen zijn. Ze zijn verdwenen.

In hoofdstuk 21—

‘Steve, voordat je naar hoofdstuk 21 gaat: vers 41 van hoofdstuk 20 spreekt over de aangename geur en het uitleiden van het volk. Aan het einde van dat vers staat:

Ik zal behagen in u scheppen vanwege de aangename geur, wanneer Ik u uit de volken leid en Ik u bijeenbreng uit de landen waaronder u verspreid bent. Ik zal voor de ogen van de heidenvolken door u geheiligd worden.

EZECHIËL 20:41

Gaat dat over Jezus? Wat betekent dit?’

‘Ja, Dat betekent dat Hij als heilig behandeld zal worden.’

30

Het zwaard komt: een tijd voor ernst

Aan het einde van hoofdstuk 20 heeft hij zijn gezicht tegen de Negev ten zuiden van Jeruzalem gericht. In hoofdstuk 21 richt hij zijn gezicht tegen Jeruzalem zelf. Hij laat zijn woorden tot de heilige plaatsen uitgaan en profeteert tegen het land Israël, vertelt vers 2 ons. Het is opnieuw een profetie over een ontzaglijke verwoesting, en we zullen er niet heel uitvoerig op ingaan.

Iets belangrijks staat in de verzen 9 en 10:

Mensenkind, profeteer, en zeg: Zo zegt de HEERE. Zeg: Een zwaard, een zwaard is gescherpt, en ook gepolijst. Om een slachting aan te richten is het gescherpt. Om het te laten glinsteren is het gepolijst. Of wij dan vrolijk zijn? Het is de roede van Mijn zoon, die elk hout versmaadt.

EZECHIËL 21:9-10

Met andere woorden, de profeet zegt: hier zijn deze mensen vrolijk aan het doen. Ze vieren feest en hebben het naar hun zin. Ze maken grappen. Ze doen gewoon alsof er niets gaat gebeuren. En de profeet ziet een zwaard. Hij ziet oorlog, hij ziet verwoesting en dood aankomen. Hij zegt dat deze mensen niet lijken te zien hoe ongepast hun hele houding is. Ze maken plezier,

Want zoals ze bezig waren in de dagen voor de zondvloed met eten, drinken, trouwen en ten huwelijk geven, tot op de dag waarop Noach de ark binnenging, en het niet merkten, totdat de zondvloed kwam en hen allen wegnam, zo zal ook de komst van de Zoon des mensen zijn.

MATTHEÛS 24:38-39

alsof er niets gaat gebeuren, precies zoals de mensen vóór de zondvloed deden.

Wat hier natuurlijk gezegd wordt, is dat er een tijd is waarin vrolijkheid ongepast is. Vaak vinden mensen dat christenen altijd moeten rondlopen met een starre glimlach op hun gezicht geplakt, altijd 'Prijs de Heere' moeten zeggen en altijd maar opgewekt moeten zijn. De Bijbel leert zeker:

De vreugde van de Heere is onze kracht.

NEHEMIA 8:11

en

De vrucht van de Geest is echter: liefde, blijdschap, vrede, geduld, vriendelijkheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid, zelfbeheersing.

GALATEN 5:22

Toch is vreugde niet altijd een oppervlakkig gevoel van blijdschap of uitgelatenheid.

Vaak is die vreugde de vreugde over ons behoud. We weten dat we behouden zijn en daar zijn we dankbaar en blij om. Maar we zijn ons ook bewust van heel ernstige en verdrietige dingen waar God ontstemd over is, en er komen oordelen. Er is een tijd om vrolijk te zijn, en er is een tijd waarin dat helemaal niet bij de omstandigheden past.

31

De kroon van Zedekia naar de Messias

Een ander interessant gedeelte van dit hoofdstuk staat in de verzen 25 tot en met 27. Er staat:

Wat u betreft, onheilige, goddeloze vorst van Israël, wiens dag gekomen is in de tijd van uiterste ongerechtigheid, zo zegt de Heere HEERE: Doe die tulband weg en zet die kroon af! Niets blijft hetzelfde! Wie nederig is, zal Ik verheffen, en wie hoogmoedig is, zal Ik vernederen. Omkeren, omkeren, omkeren zal Ik die! Ja, dat wat er was, zal er niet meer zijn, totdat Hij komt Die er recht op heeft, en Hem zal Ik het geven!

EZECHIËL 21:25-27

Dit is natuurlijk koning Zedekia.

Dat is de kroon. Zet de kroon af.

Wat zal Hij nu geven aan Degene aan Wie het rechtmatig toebehoort?

De kroon. Neem de kroon van deze goddeloze vorst Zedekia af en besef dat de man die zichzelf heeft verhoogd, Zedekia, vernederd zal worden. Maar wie gering is of zichzelf heeft vernederd, zal verhoogd worden. Dat is natuurlijk Jezus, Die Zichzelf heeft vernederd en nu verhoogd is. Wat de kroon van het huis van David betreft, die van het hoofd van Zedekia is afgenomen: die zal omgekeerd, omgekeerd, omgekeerd worden. Het idee is dat de dynastie nooit tot rust zal komen. Ze zal nooit gevestigd worden totdat Degene komt Die rechtmatig aanspraak op die kroon kan maken. Het historische feit is dat er na Zedekia nooit meer een koning in Jeruzalem was, totdat Hij kwam Die als Koning van de Joden geboren werd, en dat is Jezus.

De uitspraak:

‘totdat Degene komt Die er recht op heeft’ doet denken aan de godsspraak die Jakob vlak voor zijn dood over Juda uitsprak. Je herinnert je misschien dat we daar eerder nadrukkelijk bij hebben stilgestaan. Genesis 49:10. Jakob zei over Juda:

De scepter zal van Juda niet wijken en evenmin de heersersstaf van tussen zijn voeten, totdat Silo komt, en Hem zullen de volken gehoorzamen.

GENESIS 49:10

De scepter is een beeld zoals een kroon. Het is wat de koning vasthoudt om zijn koninklijk gezag te tonen. Het woord Silo betekent ‘Hij van Wie het is’, of ‘Hij aan Wie het toebehoort’. Jakob zei dus dat de scepter in de hand van Juda zou blijven totdat Hij komt aan Wie het recht daarop toekomt, Degene Die het verdient de scepter vast te houden en te regeren. Dat is de Messias.

Zo vinden we ook hier dezelfde beeldspraak, en in feite taal die aan Genesis is ontleend, waar staat:

Omkeren, omkeren, omkeren zal Ik die! Ja, dat wat er was, zal er niet meer zijn, totdat Hij komt Die er recht op heeft, en Hem zal Ik het geven!

EZECHIËL 21:27

De kroon zal niet tot rust komen voordat hij op het hoofd van de Messias rust.
en Ik zal het aan Hem geven.

De historische feiten bevestigen dit: na Zedekia is er nooit meer een koning geweest. Het koninkrijk Israël werd nooit hersteld totdat natuurlijk Silo kwam, totdat Jezus kwam. Natuurlijk was ook Hij geen politieke koning, maar wij erkennen Hem als Koning, de Koning Die God heeft gezonden.

Dan staat er in de laatste paar verzen van het hoofdstuk een profetie tegen de Ammonieten. Het is eenvoudigweg een profetie van oordeel over hen.

32

Gods aanklacht tegen Jeruzalems misdaden

Dan komen we bij hoofdstuk 22, waar we alleen wat opmerkingen over zullen maken, zonder echt op afzonderlijke verzen in te gaan. Dit is in wezen Gods aanklacht tegen Jeruzalem. We hebben die al vele andere keren en op andere plaatsen gelezen, in andere bewoordingen. Maar in wezen somt Hij de misdaden op, en het is een deprimerende lijst. Hij geeft een lange lijst van de misdaden van het volk en geeft Zijn redenen om het oordeel te brengen.

Het eerste waarop Hij in vers 3 wijst, is:

U moet zeggen: Zo zegt de Heere HEERE: Stad die bloed vergiet in haar midden, zodat haar tijd gekomen is, en die stinkgoden voor zichzelf gemaakt heeft om zich te verontreinigen —

EZECHIËL 22:3

Dit lijken in Gods ogen de voornaamste problemen te zijn. Het zijn moordenaars en afgodendienaars. Maar daarnaast zien we in vers 7:

Vader en moeder hebben zij bij u veracht. In uw midden hebben zij de vreemdeling met afpersing bejegend. Wees en weduwe hebben zij bij u uitgebuit.

EZECHIËL 22:7

Ze hebben hun ouders niet geëerd.

Dat is de heel gebruikelijke manier waarop in het oude Israël onrecht werd bedreven. Ze onderdrukten de armen, de wezen en de weduwe.

De voor Mij geheiligde gaven hebt u veracht en Mijn sabbatten hebt u ontheiligd.

EZECHIËL 22:8

Ze namen de sabbat niet in acht zoals het hoorde.

Vers 10:

De schaamte van de vader heeft men bij u ontbloot. Haar die vanwege afzondering onrein was, hebben zij bij u verkracht.

EZECHIËL 22:10

Volgens Leviticus 18:7 betekent dit dat ze met hun moeder sliepen. Ze hebben ontucht gepleegd met hun eigen moeder, en dat wordt bedoeld met het ontbloten van de naaktheid van de vader.

Dat wil zeggen: wanneer een vrouw ceremonieel onrein was en men niet met haar mocht slapen, hebben ze haar vernederd, of omlaaggehaald, door haar te verkrachten. Het vernederen van een vrouw verwijst in de Schrift meestal naar verkrachting.

[Vertalersnoot: Gregg licht het Engelse ‘humbled’ toe, letterlijk ‘vernederd’. De hierboven aangehaalde Nederlandse vertaling geeft dat hier al weer met ‘verkracht’.]

In vers 11:

De een heeft een gruweldaad gedaan met de vrouw van zijn naaste. De ander heeft zijn schoondochter door schandelijk gedrag verontreinigd. Weer een ander heeft zijn zuster, de dochter van zijn vader, bij u verkracht.

EZECHIËL 22:11

Het gaat dus over incest en andere verdorven vormen van verkrachting en perversie.

Dan staat er in vers 12:

Zij hebben bij u geschenken aangenomen om bloed te vergieten. Rente en winst hebt u genomen, u hebt uw naaste door afpersing afgezet, en u bent Mij vergeten, spreekt de Heere HEERE.

EZECHIËL 22:12

Dat betekent dat ze steekpenningen hebben aangenomen om onschuldige mensen ter dood te veroordelen. Midden in vers 12 staat:

ze hebben zich uit hebzucht verrijkt door hun burens af te persen.

Ze hebben hun naasten afgeperst en zijn daardoor rijk geworden, en ze zijn God vergeten.

Verderop, in vers 18, staat:

Mensenkind, zij die van het huis van Israël zijn, zijn voor Mij schuim geworden. Zij zijn allen koper, tin, ijzer en lood, midden in een oven. Zij zijn schuim van zilver geworden.

EZECHIËL 22:18

Daarom moet het natuurlijk worden verbrand om gezuiverd te worden. Verderop volgt in de verzen 18 tot en met 22 een vergelijking met de manier waarop zilver in het vuur wordt gezuiverd, een veelgebruikt voorbeeld. We zullen daar niet opnieuw op ingaan, maar het gaat er in wezen over hoe het vuur van het oordeel gebruikt zal worden om Jeruzalem te zuiveren en te reinigen.

33

Schuldige leiders en niemand in de bres

In de laatste verzen, de verzen 23 tot en met 31, gaat Hij de verschillende groepen mensen in Israël langs, te beginnen met de godsdienstige leiders. De profeten worden in vers 25 ter verantwoording geroepen, omdat:

Er is een samenzwering van zijn profeten in zijn midden. Zoals een brullende leeuw die een prooi verscheurt, eten zij de mensen op. Rijkdom en kostbaarheden nemen zij mee. Talrijk maken zij zijn weduwen in zijn midden.

EZECHIËL 22:25

Dat wil zeggen: ze hebben mannen laten afslachten, waardoor veel vrouwen als weduwe achterbleven. Dat hebben de profeten gedaan.

Dan komen in vers 26 de priesters aan de beurt. Ze hebben de wet overtreden. Ze hebben nagelaten onderscheid te maken tussen heilige en gewone dingen. Leviticus 10 zegt dat ze dat horen te doen: mensen het verschil leren tussen rein en onrein. Dat hebben ze niet gedaan.

Vers 27:

Zijn vorsten zijn in zijn midden als wolven die een prooi verscheuren om bloed te vergieten, om mensen om te brengen, omdat zij uit zijn op winstbejag.

EZECHIËL 22:27

Dat zijn de politieke heersers, de koningen en hun zonen.

De profeten, de priesters en de vorsten zijn dus allemaal genoemd. Maar hoe zit het nu met de gewone man op straat? Vers 29:

De bevolking van het land doet niets dan afpersen, doet niets dan roven. De ellendige en arme personen zijn af, en de vreemdeling buiten zijn uit zonder recht.

EZECHIËL 22:29

De godsdienstige leiders, de politieke leiders en de gewone burgers zijn allemaal schuldig. Het is er volkomen verdorven. De stad heeft niets wat in haar voordeel spreekt. Hij zegt zelfs in de verzen 30 en 31:

Ik zocht naar iemand onder hen die een muur kon optrekken en voor Mijn aangezicht in de bres kon staan voor het land, zodat Ik het niet te gronde behoefde te richten, maar Ik vond niemand. Daarop stortte Ik Mijn gramschap over hen uit. Door het vuur van Mijn verbolgenheid heb Ik een einde aan hen gemaakt. Hun weg heb Ik op hun eigen hoofd doen neerkomen, spreekt de Heere HEERE.

EZECHIËL 22:30-31

Nu zouden we ons kunnen afvragen: hoe zit het dan met Jeremia? Hij was op dat moment in de stad. En Ezechiël was natuurlijk niet in de stad, maar hij was wel zo iemand. Hij was in Babylonië. Maar blijkbaar kan de uitspraak:

‘Ik zocht iemand, maar Ik vond niemand’, ook hier relatief worden opgevat in plaats van absoluut. Het klinkt absoluut, maar er was minstens één man. We weten dat Jeremia de bres aan het dichten was, maar hij had geen succes, hoewel hij trouw was. God beoordeelt ons op onze trouw, niet op ons succes. Maar hoe dan ook, Hij zegt in wezen dat het moeilijk was om een man in de stad te vinden. Over het algemeen was iedereen verdorven. Zo was het.

We beginnen nu aan de tweede helft van het boek. Er zijn in totaal 48 hoofdstukken. De eerste helft, die we hiervoor hebben behandeld, de eerste 24 hoofdstukken, bevatte de vroege profetieën van Ezechiël. Die werden uitgesproken in de eerste zes jaar van zijn bediening, vóór de val van Jeruzalem. Na de val van Jeruzalem hoefde hij daar nu geen voorspellingen meer over te doen, aangezien het inmiddels een voldongen historisch feit was. Zijn profetieën gingen toen over andere zaken. Uiteindelijk, tegen het einde van het boek, het latere hoofdstuk—

Helaas zijn de laatste paar minuten van deze lezing niet opgenomen.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Ezechiël 6:1-2
- Ezechiël 6:3
- Ezechiël 6:4-7
- Ezechiël 6:8
- Ezechiël 6:9-10
- Ezechiël 6:11-12
- Ezechiël 6:13-14
- Ezechiël 7:1-2
- Ezechiël 7:3-4
- Ezechiël 7:5-9
- Ezechiël 7:10-14
- Ezechiël 7:15
- Ezechiël 7:16-17

- Ezechiël 7:18
- Ezechiël 7:19
- Ezechiël 7:20
- Ezechiël 7:21-27
- Amos 8:11
- Mattheüs 24:24
- 1 Koningen 22:6-8
- Ezechiël 13:1-6
- Romeinen 8:14
- Jesaja 5:5
- Ezechiël 13:9
- Ezechiël 13:10
- Ezechiël 13:13-14
- Mattheüs 7:24
- 1 Korinthe 3:9
- 1 Korinthe 3:10
- 1 Korinthe 3:11-13
- 1 Korinthe 3:14-16
- 1 Petrus 2:5
- 1 Korinthe 3:10-11
- Ezechiël 13:15
- Ezechiël 13:16
- Jeremia 6:14
- Ezechiël 13:17
- Ezechiël 13:22-23
- Markus 11:25
- Ezechiël 14:21
- Ezechiël 14:3
- Ezechiël 14:6
- Ezechiël 14:12-13
- Ezechiël 14:14
- Genesis 18:24
- Genesis 18:28
- Genesis 18:32

- Ezechiël 14:15
- Ezechiël 14:16
- Ezechiël 14:17-18
- Ezechiël 14:19-20
- Ezechiël 14:22
- Ezechiël 14:23
- 1 Korinthe 13:12
- Ezechiël 18:1-2
- Ezechiël 18:3-4
- Ezechiël 18:5-6
- Ezechiël 18:7-8
- Ezechiël 18:9
- Ezechiël 18:10-12
- Ezechiël 18:13
- Ezechiël 18:14
- Ezechiël 18:15
- Ezechiël 18:17
- Ezechiël 18:18
- Ezechiël 18:4
- Ezechiël 18:19
- Exodus 20:5
- Ezechiël 18:19-20
- Ezechiël 18:22
- Hebreëën 10:17
- Ezechiël 18:24
- 1 Korinthe 9:27
- Ezechiël 18:25
- Ezechiël 18:29
- Ezechiël 18:30
- Ezechiël 18:31-32
- Ezechiël 18:23
- Ezechiël 33:11
- 2 Petrus 3:9
- Ezechiël 20:9

- Exodus 32
- Ezechiël 20:14
- Ezechiël 20:22
- Ezechiël 20:39
- Ezechiël 20:25-26
- Romeinen 1:24
- Romeinen 1:28
- Ezechiël 20:40
- Jesaja 2:2
- Ezechiël 20:42
- Ezechiël 20:43
- Ezechiël 20:44
- Ezechiël 20:46
- Ezechiël 20:47
- Ezechiël 20:41
- Ezechiël 21:9-10
- Mattheüs 24:38-39
- Nehemia 8:11
- Galaten 5:22
- Ezechiël 21:25-27
- Genesis 49:10
- Ezechiël 21:27
- Ezechiël 22:3
- Ezechiël 22:7
- Ezechiël 22:8
- Ezechiël 22:10
- Ezechiël 22:11
- Ezechiël 22:12
- Ezechiël 22:18
- Ezechiël 22:25
- Ezechiël 22:27
- Ezechiël 22:29
- Ezechiël 22:30-31

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.